77STE JAARGANG No. 10343 WOENSDAG 2 MAART 1960

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. . 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Voorlichting

Het is merkwaardig, hoe het „voorlichtingscomité van de K.V.P." de laatste tijd meent te moeten reageren op het nog steeds niet ingewilligd verzoek van de bisschop van Willemstad, uit zielzorgelijke motieven het predikaat 'katholiek' uit de partijnaam weg te nemen. Terwijl men enerzijds hoog van de toren blaast met te stellen, dat het bisschoppelijk verzoek nadrukkelijk buiten politiek verband moet worden gezien, doet men alle mogelijke moeite om de indruk van een tegendeel te wekken. Het zogeheten voorlichtingscomité, dat zich voornaam genoeg acht een bissschop te kunnen antwoorden, probeert — en nu treden wij op het politieke vlak — de handen schoon te wassen door zich te haasten met overal rond te bazuinen, hoe scheef de Amigoe di Curacao wel zit. Het heeft bepaald geen zin op zulk een armoedige defensie-politiek te reageren, ook al achten wij het heilzaam voor het gezond verstand, dat wij straks enige aperte kronkels in de redenatie van bedoeld voorlichtingscomité recht zetten.

Wat zo verdrietig is bij dat voorlichtingscomite is, dat het blijkbaar niet begrijpt waarom het er feitelijk is. Namelijk om voorlichting te geven over de zogeheten K.V.P. en niet over de Amigoe. Dat laatste kan de Amigoe echt zelf wel.

Edoch, zo hier en daar in het door het comité uitgegeven pamflet, dat mede in de Beurs werd afgedrukt, stelt de voorlichtingsdienst een en ander op politiek gebied. Bij voorbeeld: De K.V.P. is vrij om een bepaalde politiek te voeren. De K.V.P. heeft het volste recht een coalitie aan te gaan met welke der bestaande partijen dan ook. De K.V.P. heeft niets van haar onafhankelijkheid, noch principes en doelstellingen verloren of verloochend. Dat klinkt allemaal wel aardig, maar er wordt wel op bijzonder naieve wijze een misleidende terminologie gebezigd.

Wij zouden het zo willen zeggen: De K.V.P. is gebonden aan haar partijprogram, naar aanleiding waarvan zus- en- zoveel vlakjes zijn rood gemaakt. De K.V.P. heeft slechts het recht een coalitie aan te gaan in een zin, waarin dit in feite is geschied, wanneer zulks steunt op de argumenten waarom de eerder genoemde zus- en- zoveel vlakjes zijn rood gemaakt. Men weet hoe die coalitie tot stand is gekomen om niet te spreken van uit de lucht is komen vallen.

Voor wat de naamsverandering betreft laat hetzelfde voorlichtingscomité weten, dat er zo verschrikkelijk veel juridische en menselijke en nog veel meer faktoren een rol spelen voor die verandering van kracht kan worden. Het tegenwoordig zo naarstig voorlichtende comité vond het niet nodig om eerder dan pas na verscheidene maanden de kiezers over het bisschoppelijk verzoek in te lichten en er commentaar op te geven

Waar het echter om gaat is of bij het bestuur van de zogenoemde KVP ook al de nu omstandig verkondigde faktoren een rol hebben gespeeld, toen men met de D.P. in zee ging en nadien geen andere indruk heeft gewekt dan deze broederschap bijzonder te appreciëren. Het blijft — op het pure politieke vlak gezien — een raadsel, waarom de K.V.P. haar onafhankelijke weegschaalpositie, waarbij zij volkomen vrij en zichzelfblijvend haar stem in letterlijke zin doorslaggevend kon doen zijn, in de waagschaal heeft gesteld en prijs gegeven. Het is allemaal mosterd na de maaltijd maar het zou mogelijk welkom zijn als het voorlichtingscomité aan dit raadsel eens een pamfletje zou willen spenderen, waar men enig houvast aan zou hebben.

Nu die kronkels. Ze liggen voor de hand. We behoeven er slechts enkele uit het jongste communique te signaleren. Deze bij voorbeeld: „De Amigoe heeft alleen bij een verklaring van het K.V.P. voorlichtingscomité gezegd in het vervolg stukken te zullen weigeren" — waarbij het comité kennelijk doelt op onze mededeling in kader, een dag na de publikatie van de bisschoppelijke mededeling. Het comite zij erop geantwoord, dat het juist moet voorlichten wil het een naam voeren, die buiten K.V.P. verband nog wel au serieux wordt genomen. De Amigoe heeft medegedeeld, dat geen directe publikaties vanwege de K.V.P. zullen worden gepubliceerd, zolang de partij niet aan het dringend verzoek van de bisschop heeft voldaan, waarbij onzerzijds nadrukkelijk is gesteld, dat wij dit besluit hebben genomen op grond van de argumenten, die de bisschop heeft aangevoerd — evident niet-politieke argumenten derhalve. De Amigoe heeft geen zes maanden nodig om zich iets gelegen te laten liggen aan het woord van de bisschop. Als het voorlichtingscomité meent zich met dit soort doorzichtige verwijten vrij te pleiten, laat het zich wel klaar in de kaart kijken. De armoedige methodiek van politiek bedrijven en voorlichting geven is zelfs voor een slecht verstaander zo helder als glas op het moment dat het voorlichtingscomité blijkbaar meent de zogenaamde K.V.P. een dienst te bewijzen door voor wat het predikaat katholiek betreft vergelijkingen te treffen tussen de K.V.P. en de Amigoe di Curacao. Alsof de reden waarom eertijds het 'katholiek' vóór 'dagblad voor de Nederlandse Antillen' werd weggenomen zo maar enige vergelijkingen tolereert! Zo zulks mogelijk zou zijn durven wij op dit ogenblik zonder schromen en aan de hand van cijfers en percentages de insinuatie van het voorlichtingscomité bepaald wel aan. Duidelijker gezegd: De Amigoe heeft het predikaat 'katholiek' niet van node. Kennelijk niet — als het voorlichtingscomité zou kunnen begrijpen wat we bedoelen.

De zogeheten onafhankelijkheid van de K.V.P. te onderstrepen door te beweren, dat de Amigoe di Curacao tenminste financieel afhankelijk is van het Bisdom tekent — om met het voorlichtingscomité te spreken: voor een goed verstaander — de mentaliteit van het voorlichtingscomité wel overduidelijk. Vooreerst is de bewering onjuist en vervolgens zit er een geurtje aan, waar elke kaholiek, die het Bisdom respecteert, zijn neus voor ophaalt.

De Amigoe is niet financieel afhankelijk van het Bisdom in de zin, die het slecht geinformeerde voorlichtingscomité pleegt te suggereren. Om precies te zijn: Het Bisdom is eigenaar van de Amigoe di Curacao. En zelfs wanneer het redaktioneel beleid daarvan afhankelijk zou zijn, zouden wij zulks — dat is evident — verre prefereren boven een afhankelijkheid van, bijvoorbeeld........ het 'voorlichtingscomité van de K.V.P.'

Ontstellende berichten uit Agadir

Aantal slachtoffers beloopt de duizenden

De dochter van Ingrid Bergman, Jenny Lindstrom, heeft haar moeder een nieuwe rol toebedeeld en wel die van schoonmama. In Nevada is Jenny namelijk in het huwelijk getreden met Fuller Calaway.

De Marokkaanse marine, met talrijke andere organisaties uitgerukt om hulp te bieden in het rampgebied Agadir in Marokko verhoogde gistermiddag de ontsteltenis over de aardbeving met het bericht: „Het aantal slachtoffers is ontzettend hoog en beloopt de duizenden. Volgens de jongste berichten heeft de aardbeving 90 procent van het Marokaanse stadsdeel en 70 procent van de nieuwe Europese wijk vernield. In Agadir en omgeving wonen 50.000 mensen, van wie 12.000 blanken. Een honderdtal gewonden is naar het vliegveld, op 5 km. ten zuiden van de stad overgebracht. Er is daar een groot noodziekenhuis ingericht.

In Las Palmas op de Canarische eilanden was een radioboodschap opgevangen waarin dringend om medische hulp voor de getroffen stad werd gevraagd.

Kort na de aardbeving werd de stad nog getroffen door een vloedgolf.

De hoofdweg die Agadir met Mogador en andere steden in het noorden verbindt, is vernield.

Een Fransman die in een hotel Agadir logeerde vertelde dat blokken flats als kaartenhuizen ineen zakten. Alle grote hotels aan de zeekant zijn ingestort, honderden mensen moeten onder het puin bedolven zijn, zei hij.

Alle vliegtuigen van de Marokkaanse luchtmacht, dertig in totaal, zijn gemobiliseerd om voorraden naar Agadir te brengen en slachtoffers te evacueren. Een twaalftal vliegtuigen is reeds, met artsen en medicamenten, uit Rabat en Casablanca vertrokken.

Een Frans eskader dat op het ogenblik oefent bij de Afrikaanse kust, heeft uit Parijs opdracht gekregen om naar het rampgebied op te stomen.

In Mogador zijn de eerste overlevenden van de ramp aangekomen. In die stad werd het eerste bericht over de ramp ontvangen door een politieman die op zijn nachtelijke ronde werd aangehouden door een Fransman, die in ondergoed per auto uit de rampstad was gevlucht.

Later arriveerden meer overlevenden. Een jonge vrouw zei:

Het was een nachtmerri. Wij renden ons huis uit toen het begon in te storten en reden met onze auto zo snel als wij konden weg.

De straten lagen vol met stenen en puin. Sommige mensen sprongen uit de ramen op straat, velen in slaapgoed. Wij passeerden een winkel die in brand stond. Een hele wijk van Agadir ligt in Puin".

Functionarissen van het seisografisch instituut in Rabat verklaarden, dat de kracht van de aardbeving evengroot was als die welke in 1765 in Lissabon aan 40.000 mensen het leven kostte.

Jongste berichten melden, dat er meer dan 2.500 doden zijn; meer dan tweeduizend gewonden en zeker 35.000 daklozen.

Koning Mohammed en premier Ibrahim hebben een bezoek gebracht aan Agadir. Zij zijn dinsdagavond weer naar Rabat teruggekeerd. Kroonprins Moelay Hassan heeft persoonlijk de leiding op zich genomen van het reddingswerk. Circa 3.000 militairen en politiemannen zijn per vliegtuig uit andere Marokkaanse steden naar Agadir gebracht.

Er zijn speciale patrouilles samengesteld die plundering moeten voorkomen.

Nederlands smaldeel naar rampgebied

Vier schepen van het Nederlandse Smaldeel dat, zich bevindendt in de buurt van Gibraltar, hebben van de bevelhebber der zeestrijdkrachten opdracht gekregen, zich met spoed te begeven naar het rampgebied van Agadir om daar alle hulp te verlenen die mogelijk is. Van de vier schepen is H. M. Kruiser „De Ruyter" het vlaggeschip.

Spreek ik met de Amigoe

Eerst een verbetering. De heer Wimpel is geen rasechte Curaçaoënaar maar een volbloed Surinamer. Helemaal fout dus van ons.

* * *

Vanochtend kregen wij verschillende telefoontjes van mensen die een meisje voor de huishouding zoeken. Tot onze spijt kunnen wij niemand hieraan helpen, we hebben een actie voor jongelui die geen werk kunnen vinden, we hebben dit gedaan zui ver om hen te helpen, maar een groot succes is het niet geworden. Ten eerste hebben we zeer weinig aanbiedingen gehad van de heren zakenlui, en ten tweede was de animo bij sommige jongeren bepaald niet van dien aard dat we er erg veel plezier in hadden om ze te helpen. Velen stelden veel te hoge eisen of voelden er niet bijzonder veel voor hard te werken...

Meisjes voor de huishouding kunt u misschien via een advertentie krijgen.

* * *

(Vervolg naar pagina 2)

„Lor"

Vier duistere figuren met vervaarlijke knevels, flambards, gehuld in regenjassen met opgestoken kraag en in de hand een zwaar cilindervormig pak, stapten bij het vliegveld van de Britse Avro-fabrieken bij Woodford uit een lage limousine die geluidloos was komen aanglijden. Het optreden van de heren was zo mogelijk nog verdachter dan hun uiterlijk: Zij zochten niet de gewone ingang maar verkozen het prikkeldraad van de omheining als entree. Het onheilspellende groepje schreed met vaste tred op de landingsbaan af, waar zich vaag in de duisternis de contouren van een vliegtuig aftekende. De straalbommenwerper Avro-vulcain met daarnaast een raket voor dit toestel, Engelands geheimste wapen van het ogenblik. In deze omgeving veranderden de gestalten van taktiek en slopen behoedzaam nader. Hun omzichtige houding bleek overbodig. De kust was geheel vrij. Na hun euvele daad volbracht te hebben lieten de mannen alle decorum, een Hitchkock waardig, varen en renden weg in de armen van journalisten die hun wederwaardigheden met graagte vernamen. Het was een stunt van studenten van Manchester die met hun grap ter gelegenheid van hun jaarfeest de directie van de Avro-fabriek echter in grote verlegenheid brachten. Met de mededelin dat de Vulcains normaliter s'nachts niet buiten blijen staan, weigerde men verder elk commentaar.

Als bewijs voor het gelukken van hun stunt hadden de studenten (die in voorgaande jaren ook reeds onverwachte bezoeken brachten aan een tweetal Engelse atoomcentra en de Russische ambassade in Londen) drie flitsfoto's van de Vulcain genomen en op de cockpit met rode verf het woord 'rag' (lor) geklodderd.

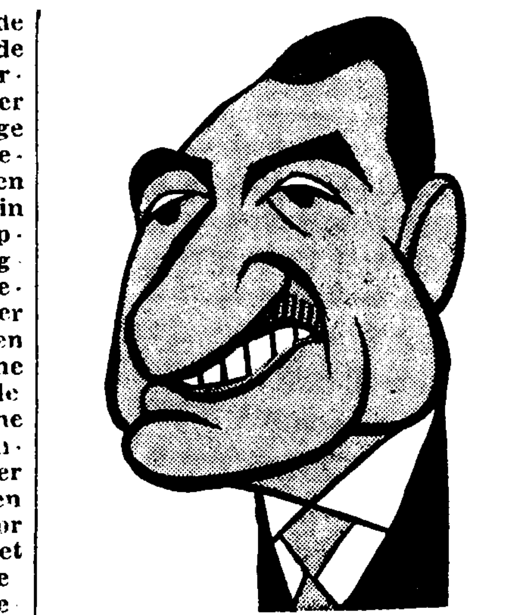
Bezoek van Min. LAMPE

De gevolmachtigde minister van de Ned. Antillen, de heer W.F.M. Lampe, zal 11 maart via New York naar Willemstad vertrekken. Hij zal daar, voor besprekingen met de Antilliaanse regering en voor het bezoek, dat hij geregeld aan de eilanden brengt om het contact niet te verliezen, blijven tot eind april.

Nasser durft

In 1950. een jaar na het einde van de Palestijnse oorlog, hebben de Westerse Grote Drie plechtig verklaard, dat zij geen schending meer zouden dulden van de staatkundige grenzen in het Midden Oosten. Amerika, Engeland en Frankrijk zouden bij een eventueel nieuw conflict in dit woelige gebied onmiddellijk optreden, zo mogelijk via de Verenigde Naties of anders buiten de volkerenorganisatie om. Toen in oktober 1956 Israël gewapend optrad tegen Egypte, als gevolg van Egyptische provocatie en om een dreigende Arabische aanval op het Israëlische grondgebied vóór te zijn, grepen Engeland en Frankrijk in. Premier Eden en premier Mollet hoopten de rust te kunnen herstellen door het gebied rond het Suezkanaal met Britse en Franse troepen te bezetten, en door de macht te breken van Nasser wiens imperialisme zij als een ernstige bedreiging beschouwden voor de veiligheid van de vrije wereld. Het Brits-Franse optreden had echter bepaald niet de instemming van Amerika. De Amerikanen schoven de schuld van het ontstaan van het gewapend conflict geheel op Israël, en zij wilden niet erkennen, dat de Israëliërs eerst naar de wapens hadden gegrepen na daartoe door de Egyptenaren met infiltraties en dreigende taal te zijn uitgedaagd. Van een gezamenlijk optreden van de Westerse Grote Drie was in de herfst van 1956 geen sprake. De opvattingen van Londen en Parijs enerzijds en Washington anderzijds inzake de oplossing van de crisis in het Midden-Oosten stonden lijnrecht tegenover elkaar. De „Drie-partijenverklaring" van 1950 bleek eenvoudig te werken, omdat de drie partijen het op dit beslissende moment niet met elkaar eens waren. Amerika kwam in de merkwaardige positie dat het de steun kreeg van de Sovjet-Unie, die uiteraard met voldoening constateerde, dat er een diepe kloof was ontstaan in het Westerse bondgenootschap.

NASSER

—x—

Dezer dagen is in Engeland officieel gezegd dat de „drie-partijenverklaring" nog steeds van toepassing is, en het merkwaardigste was, dat deze uitspraak gedaan werd door Selwyn Lloyd, die in 1956, onder Eden, al Brits minister van Buitenlandse Zaken was en die deze post op het ogenblik, onder Mac-

(Vervolg naar pagina 7.)

AGADIR biedt verschrikkelijke aanblik

Agadir biedt op het ogenblik een verschrikkelijke aanblik. Van de meeste ultra-moderne hotels in dit vakantieoord is niet veel meer over dan een hoop puin. Grote rotsblokken staan midden in opengereten straten. Kinderen schreeuwen om hun ouders. Auto's liggen volkomen vernield langs de wegen. In opengescheurde huizen kan men bedden zien, waar de mensen dood in liggen. Vele mensen zijn in hun slaap verrast. Temidden van de puinhopen, die van een prachtige nieuwe flat waren overgebleven, stond een kinderwagen, een leunstoel en een hobbelpaard. Mariniers van de marinebasis in de buurt van Agadir waren bezig onder het puin bedolven toeristen uit te graven. Een hulpploeg hoorde een kind huilen. Het lag onder de stenen van een ingestort hotel. Wonder boven wonder bleek het ongedeerd te zijn. Men vreest dat vrijwel alle militairen, die deel uitmaakten van de in Agadir gelegerde Marokkaanse troepen om het leven zijn gekomen. Het hoofdkwartier van deze troepen in volkomen vernield.

Van de 150 gasten, die logeerden in het hotel Saada, zouden maar 20 het er levend hebben afgebracht. Een weeshuis in de buurt van dit hotel is nog slechts een brok puin. Men vreest dat maar enkele van de 100 weeskinderen, die hier woonden, gered zijn geworden. De meeste hulpploegen beschikken slechts over houwelen en schoppen.

Met ware doodsverachting dalen zij aan touwen af in diepe gaten die de aardbeving op vele plaatsen heeft geslagen. De volkswijk van Agadir is het zwaarst getroffen. Duizenden Marokkanen leefden daar in huizen van vele verdiepingen, die vrijwel alle zijn ingestort.

Men kan deze wijk nog slechts langs een weg, die bovendien veel scheuren heeft, bereiken. Een fraaie ziekenhuis — de trots van de stad — is zwaar beschadigd.

Artsen en verpleegsters, die de hele nacht hebben doorgewerkt, hebben echter de meeste patiënten kunnen redden. De bedden met de zieken staan thans langs de straat. De weg van de stad naar de luchtbasis is vol auto's. Iedereen in de getroffen stad, die de beschikking heeft over een vervoermiddel, tracht een goed heenkomen te zoeken. Vele mensen kamperen in de buitenwijken. De mensen zijn zeer angstig. Zij zijn bang voor een nieuwe aardbeving.

Redding en steun uit vele landen

Het Egyptische blad El Achbar stelde gisteren in een hoofdartikel Frankrijks atoomproef in de Sahara verantwoordelijk voor de aardbevingsramp in Agadir.

De hulp die van alle kanten geboden wordt, heeft een grootse internationale omvang aangenomen. Amerikaanse materiaal uit Afrika, Frankrijk en Duitsland. Franse, Spaanse, Duitse, Portugese, Britse, Italiaanse en Nederlandse goederen worden opgestapeld op de vliegvelden in de nabijheid. Van vele landen is nog steun toegezegd. De Marokkaanse kust is een verzamelplaats van buitenlandse oorlogsschepen van vele nationaliteiten geworden en het luchtverkeer is vele malen geïntensiveerd.

Volgens een Franse seismoloog is het gevaar voor nieuwe aardschokken overigens nog geenszins geweken.

Koning Mohammed van Marokko vernam woensdagmorgen van de chef der nationale politie dat het dodental wellicht tot 5000 of 6000 zal stijgen, onder wie honderden Europeanen. De koning verklaarde dat Agadir vóór 2 maart 1961 geheel herbouwd moet zijn.

Vergadering der Staten

Voor maandagavond half negen is een vergadering der Staten van de Nederlandse Antillen bijeengeroepen. Naast de ingekomen stukken en de adviezen van de commissies staan er nog zeven andere punten op de agenda. Het belangrijkste punt vormt de gisteren in onze krant gepubliceerde ontwerp-landsverordening tot wijziging van de eilandenregeling Nederlandse Antillen. Deze wijziging heeft ten doel het mogelijk te maken, dat de gedeputeerden, die een motie van wantrouwen tegen hun beleid gekregen hebben verplicht zijn af te treden. Voor de wijziging van de eilandenregeling is een meerderheid van tenminste vijftien stemmen noodzakelijk Voor zover ons bekend steunt het huidige regeringsblok op veertien stemmen.

De andere punten van de agenda hebben betrekking op wijzigingen van de landsverordeningen op het postwezen, de gouvernementswerklieden-verordening, het Wetboek van Koophandel, het Curaçaose Luchtvaartbesluit 1935, de verordening van 1923, houdende beginselen en voorschriften omtrent maatregelen t.o.v. jeugdige personen, en de onteigeningsverordening.

Uitspraak van de Jury VAN RIE niet schuldig

De juri te Boston is tot de uitspraak gekomen, dat de marconist van de „Utrecht" Van Rie „niet schuldig aan moord" is. Van Rie is ontslagen van rechtsvervolging.

Van Rie stond nadat de uitspraak bekend was gemaakt op in de beklaagdenbank en dankte de jury. Zijn vrouw veegde snikkend haar tranen af. Rechter Frank J. Murray verklaarde vervolgens dat de beklaagde van rechtsvervolging is ontslagen.

Amigoe di Curacao 1910

De „Zulia"

Is Zondagavond met defect aan de machine van Maracaibo gekomen en kon eerst gisteravond weer uitstoomen. Als dat nu maar geen verdere vertraging in de mail veroorzaakt. 't Is al erg genoeg dat de mail van Zondag eerst 6 dagen later kon verzonden worden.

Excelsior

De Gebr. Jonkheer hebben 1 Maart een nieuw blad het licht doen zien onder bovenstaande titel. Het zal eens per maand gratis verspreid worden en zal hoofdzakelijk artikelen van algemeen nut en advertenties opnemen Wij wenschen den Heeren Jonkheer veel succes en een lang leven.

Pest

De Red "D" bracht hedenmorgen bericht, dat er te Pto. Cabello een geval van pest was.

Op informatie uitgegaan zijnde, werd ons van Bestuurswege medegedeeld dat de Consul van Pto. Cabello het bericht als *Gerucht* heeft gekwalificeerd er bij voeggend, dat na bekomen inlichtingen ter bevoegde plaatse dit gerucht geheel ongegrond werd bevonden. Ieder vrees is dus overbodig.

De generale repetitie

Gisteravond werd in het hotel Curacao de generale repetitie van de badpakkenshow van Jantzen gehouden. Een hele rij mannequins, ik telde er wel een stuk of acht plus een paar kleutertjes en jonge meisjes, showden vol trots de nieuwe „Jantzen" 1960. Er waren bijzonder aardige modellen in badpakken en strandkleding te zien, vooral een wit pakje met een kort geplisseerd rokje en een prachtig oranje-grijs gestreept badpak trokken zeer sterk de aandacht. De verschillende amerikaanse toeristen die toevallig buiten zaten kregen zomaar een modeshow voorgeschoteld met muziek en announcer erbij. Op de achtergrond knetterde een brutaal vuurwerk afgewisseld met harde mokerslagen op een onbekend doel, maar dat hoorde nergens bij verzekerde mevrouw Markides ons. Mevrouw Markides, de echtgenote van de manager van het hotel leidt het waterballet, verzorgd door elf meisjes tussen de elf en vijftien jaar. Als speciale attractie zullen op de Jantzen Aquacade optreden Liselotte Peyer —I was born in Austria— en de heer Jim Browning de wereldberoemde „duik-ster". Mevrouw Peyer zal enkele gymnastiek uitvoeringen geven.

Wij hebben de indruk dat het hele festijn bijzonder veel succes zal boeken, wat dan ook wel mag, want de organisatoren hebben kosten noch moeite gespaard om alles zo goed mogelijk voor het publiek te brengen.

De secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Hammarskjoeld heeft de Iraelische premier. Ben Goerion, uigenodigd naar New York te komen ter bespreking van de toestand in het midden-oosten. Dit is te New York bekendgemaakt.

Spreek ik met de Amigoe?

(Vervolg van pag. 1)

In verband met de prijsvraag, uitgeschreven door de Shell Curaçao, over de problemen van het toerisme in het Caraibisch gebied, is een speciale prospectus verschenen die op aanvraag bij de Shell, afdeling Public Relations te verkrijgen is. De prospectus wordt op ruime schaal in het Nederlands, Engels en Spaans gedistribueerd.

* * *

De groeten uit Nederland worden vanavond verzonden over Radio Hoyer II om zes uur, en over Radio Hoyer I om half zeven. U hoort de stemmen van Edith Goujon uit Den Haag, Edith Ragunath uit Amsterdam en Edith Janse en Theo Kort uit Haarlem.

* * *

Van de firma Spritzer & Fuhrmann die al zoveel jaren de vertegenwoordigster is van de bekende Zwitserse Omega horlogefabrieken vernamen wij dat zojuist een telegram uit Zwitserland werd ontvangen, waaruit blijkt dat deze fabrieken weder om nieuwe lauweren behaalden tijdens de jaarlijkse kamp om de hoogste precisie in tijdvermelding.

In Genève werd een nieuw rekord behaald met een gewoon uit de fabrikatie komende serie van vijf polschronometers. Ook aan het observatorium in Nuechatel werden nieuwe absolute rekords behaald zowel met individuele als ook met gehele series polschronometers.

Steeds meer leggen de Omega fabrieken zich toe op de fabrikatie van polschronometers en de produktie van de beroemde „Constellation" chronometers van Omega is de grootste op het gebied van chronometers in de Zwitserse horloge industrie.

* * *

De ontwikkeling van Suriname

Causerie van twee Surinaamse ministers

„Het was voor mij een prettige ervaring te kunnen constateren, dat de Surinamers op de Nederlandse Antillen bijzonder goed zijn ingelicht over hetgeen er in Suriname geschiedt", aldus ving de Surinaamse minister van economische zaken, P. van Philips, gisteravond zijn causerie in club J.P.F. aan. Het waren overigens woorden, die later op de avond door de tweede spreker, Z.E. minister Rambaran Mishre, ten volle werden onderstreept. De twee Surinaamse ministers, die na besprekingen in Caracas gevoerd te hebben, enige dagen op de Antillen vertoefden, verklaarden zich bereid een lezing te houden over de jongste ontwikkelingen in Suriname. Op openhartige, ongedwongen en soms zelfs geestige wijze werden de toehoorders, waarvan het grootste aantal uiteraard uit Surinamers bestond — in zoverre zij het nog niet waren — op de hoogte gebracht van de wijze, waarop er in Suriname wordt gewerkt aan het verhogen van het welvaartspeil.

De ontwikkeling van Suriname — aldus minister Van Philips — kan met een zeker optimisme tegemoet worden gezien. En wel niet in het minst om het feit, dat het huidig regeringsteam zich kenmerkt door een grote solidariteit. Een staf van deskundigen, die de verschillende aspecten van de ontwikkeling aan een planmatige studie onderwerpt, staat er borg voor, dat de ontwikkeling zodanig wordt geleid, dat met name het economisch evenwicht gewaarborgd blijft.

Dat er zich in het kader van de economische verheffing van de welvaart problemen voordoen, is alleszins begrijpelijk. Een van deze problemen is de beperktheid van de koopkrachtige binnenlandse markt, waarvan het gevolg is, dat bepaalde bedrijven in Suriname niet rendabel kunnen zijn. Er wordt daarom gewerkt aan het geven van een systematische inventarisatie op het gebied van de industriële ontwikkeling.

Een andere mogelijkheid voor Suriname ligt in het toerisme. Binnenkort hoopt men een representatief hotel te kunnen aanbieden aan de buitenlandse toerist. Het tekenen van het contract voor de bouw van dit hotel zal zeer binnenkort zijn beslag vinden.

Er is veel werk aan de winkel. De realisatie van de plannen zal evenwel niet vlug verlopen. Er zal wat geduld moeten worden betracht, aldus minister Van Philips, die zijn toespraak besloot met de woorden: „Binnen niet al te lange tijd zal Suriname behoren tot een van de meest moderne landen in het Caraïbisch gebied."

De minister van landbouw, veeteelt en visserij, dr Rambaran Mishre, was de tweede spreker. Dr Rambaran Mishre wees er allereerst op, dat in Suriname de samenwerking op politiek gebied momenteel niets te wensen overlaat. Zowel in de regeringsraad als in de Surinaamse Staten bestaat er een samenwerking, zoals die tevoren nog nimmer is gekend.

Het verstrekken van voldoende landbouwgrond aan de bevolking is momenteel het meest dringende probleem. Dit ondanks het feit, dat Suriname haast vijfmaal groter is dan Nederland en slechts over een bevolking van ten hoogste driehonderdduizend mensen beschikt.

De regering is reeds begonnen met het verstrekken van landbouwgronden aan de vele aanvragers. Door de aanleg van de Groot-Henarpolder, die 2700 hectaren bestaat, heeft men reeds vierhonderd gezinnen kunnen helpen. Voor de snel groeiende landbouwbevolking is dit echter nog zeer onvoldoende. Enkele grote projecten in de districten Suriname en Saramacca, die een totale oppervlakte van enkele duizenden hectaren beslaan, zijn thans in aanbouw. Door de aanleg hiervan hoopt de regering een groot deel van de landbouwbevolking van grond te kunnen voorzien.

De toekomst voor de bacovencultuur ziet spreker zeer gunstig. Een en ander voornamelijk om het feit, dat de bacoven per hectare ongeveer driemaal zoveel opbrengt als de paddi.

Dr Rambaran Mishre zei niet te geloven, dat de Creool niet geschikt is voor de landbouw. Hem moet evenwel iets worden gegeven, dat in zijn aard ligt. In dit verband noemde hij de mechanische landbouw en de boomcultuur.

Tot slot wees de minister op de prettige sfeer, waarin de besprekingen met de Antilliaanse ministerraad zijn gevoerd en wekte hij de op de Antillen wonende Surinamers op loyaal te staan tegenover het land, waarin zij wonen.

POLITIE

Jongen valt van dak

Vroeg in de dinsdagmorgen trof een patrouille in de Penstraat een jongetje aan, dat langs de kant van de weg hard stond te huilen. Het bleek, dat zijn zevenjarig broertje even te voren van het dak van een perceel op Nieuw-Nederland was gevallen en versuft op de grond lag. Toen de patrouille het ventje hielp, bleek het zich op dat moment niets meer te kunnen herinneren. Een dokter heeft zich verder over het kereltje ontfermd.

Om kwart over vier 's middags werd in de Abraham de Veerstraat de jonge A. Verger van de Scharlooweg door een pickup aangereden. Met wonden aan hoofd en voeten werd het slachtoffer per ambulance van de verkeerspolitie naar het ziekenhuis overgebracht.

Een employee van een firma, die op Caracasbaai enkele werkzaamheden verrichtte aan een woning aldaar, werd gistermorgen in zijn broek gebeten. Om elf uur twintig, om precies te zijn. Een patrouille heeft de schade weten te regelen.

In een bar op de Rooseveltweg ontstond ruzie tussen twee zwagers, waarvan de ene dreigde de ander met een mes te zullen doden. Wanneer hij dat precies zou doen, zei hij er niet bij. In ieder geval had hij zijn kwade plan op dat moment toch niet kunnen volvoeren, omdat hij zijn mes niet bij zich had. De bedreigde zwager belde niettemin de politie, die de gemoederen tot bedaren bracht.

Een bewoner van Montagne di Rey merkte bij thuiskomst, dat de huiseigenaar zijn woning had dicht gespijkerd; een krasse maatregel, die echter niet zomaar was genomen. Het bleek, dat de huurder drie maanden achter was met het betalen van de huur.

Op een schoolplein op Montagne werd zondagmiddag feest gevierd. Het ging er heel genoeglijk toe, totdat een duidelijk dronken man de vreugde kwam verstoren. Onmiddellijk werd assistentie ingeroepen van de politie, die er de handen nog vol mee had.

En op Dokterstuin reed dezer dagen een personenauto van de weg af. De wagen kwam tegen een huis tot stilstand. Het huis vertoonde een fikse deuk: de wagen en de bestuurder waren zo op het oog nergens te bekennen, ondanks het feit, dat de schade, ook aan de wagen, aanzienlijk moest zijn. Het opvallende tweetal kon echter niet lang verborgen blijven. Eerst werd de wagen, even later de bestuurder, teruggevonden.

De drie aanrijdingen van gisteren veroorzaakten een schade van 500 gulden. Er werden 20 assistenties verleend, 13 p.v.'s opgemaakt. Op Hato landden 15 vliegtuigen, er vertrokken er 14. Er landden 230 passagiers, 127 gingen door en 199 vertrokken.

AGENDA

WOENSDAG

Cinelandia 7.00 en 9.00
„Zonga el angel Diabolico"
Geheel in het spaans.
Roxy 7.00 en 9.00 uur:
„Carve her name with pride".
In 't engels met spaanse tekst.
CaRiBe 8.00
„Carry on teacher".
RoYaL 8.00
Thunder over Tangier".

ALLERLEI

Filmliga Curaçao
presenteert in theater Asiento „Les amants du tage" van Henri Vermeuil (Frankrijk 1956) met nederlandse onderschriften.

DONDERDAG

Cinelandia 7.00 en 9.00 uur:
„Zonga el Angel Diabolico"
Geheel in 't spaans.
Roxy 7.00 en 9.00 uur:
„Carve her name with pride"
In 't engels met spaanse tekst.
Caribe 8.00 uur.
„One upon a horse".
Royal 8.00 uur
„Hells canyon outlaws".
Theater Suffisant 20.00 uur:
„Angel del enfierno"
Geheel in 't spaans.

ALLERLEI

Cocktailparty in het Roosevelthouse (Amerikaans Consulaat).

Faillissement P. P. A. opgeheven

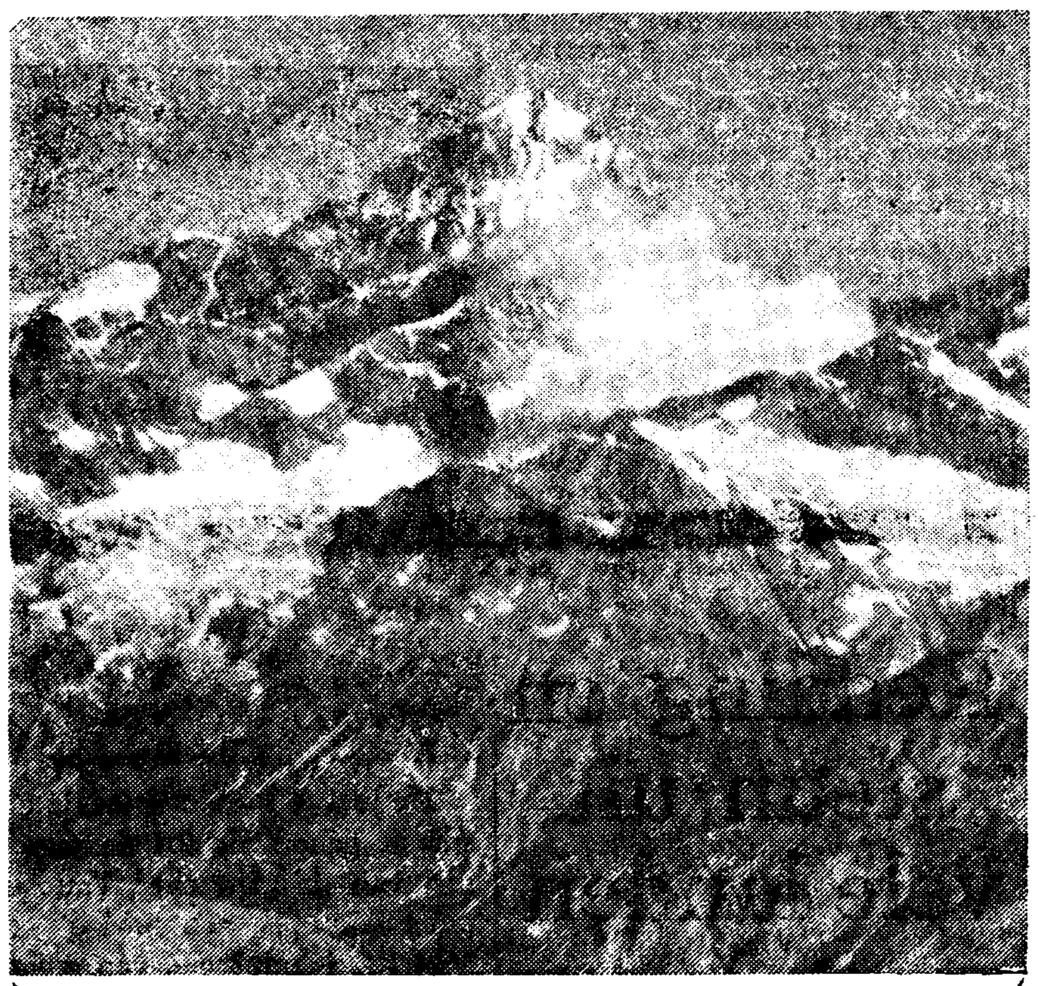
Vanmorgen is door rechter Bondam het door mr Van Veen gewezen vonnis voorgelezen, waarbij het faillissement van de P.P.A. wordt opgeheven. Uit het verslag van de curator blijkt namelijk, dat er geen vermogensbestanddelen zijn om de schuldeisers te voldoen.

Het faillissement werd destijds uitgesproken op verzoek van de chauffeur Richardson, die volgens gerechtelijk bevel een vordering heeft wegens smaadschrift.

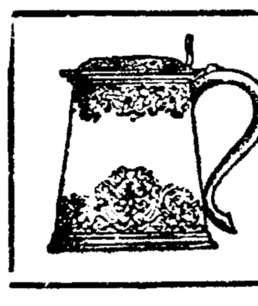
EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
SHELL CURACAO N.V.
AFDELING PERSONEEL
Dinsdag 1 maart 12.00 uur t/m
zaterdag 5 maart 07.30 uur

R. N. da Silva	Tel.	0-43249
Gosieweg 192		
b.g.g.	"	2400
TELEGRAM AFDELING		
Kantoor open 07.00—23.30	"	2307
A. G. Treling 23.30—07.00	"	2400
b.g.g.	"	2400
MATERIALEN DIENST		
Dinsdag 1 maart		
A. de Jong	"	4234
b.g.g.	"	2400
C.S.M. REDERIJ/SCHEEPS-AGENTSCHAPPEN		
Dinsdag 1 maart		
W. Punt	"	2580
b.g.g.		2400

Ingaande 1 Maart 1960 zijn uitkeringsbewijzen No. 13 van de
E.H.C. PARTICIPATIE BEWIJZEN
ten kantore van de
N.V. EDWARDS HENRIQUEZ & CO'S BANK
als volgt betaalbaar:
Series „A" en „B" met Cfls. 16.60
Series „C" en „D" met Cfls. 16.22
E.H.C. ADMINISTRATIE-KANTOOR N.V.

EXECUTORIALE VERKOOP

Op donderdag, de 3e Maart 1960, des namiddags te 4.30 uur zal door ondergetekende, deurwaarder voor burgerlijke zaken bij het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen en bij het Gerecht in Eerste Aanleg op het eiland Curacao, wonende op gemeld eiland en kantoorhoudende aan het Wilhelminaplein nr. 4, worden overgegaan tot de openbare verkoop van het bij proces-verbaal van ondergetekende van de 12e februari 1960 in executoriaal beslag genomen roerend goed, t.w.,;

Een motorvrachtrijtuig Pickup merk Chevrolet motornummet AHCM.470689, belasting nummer V-110.

Dit goed is te bezichtigen aldaar op het Wilhelminaplein tegenover het Raadhuis alhier en wordt verkocht bij opbod tegen gerede betaling.

De deurwaarder, voor Burgerlijke zaken

KATHOLIEK NIEUWS

19de eeuwfeest van St. Paulus

Onlangs is in de hoofdstad van het eiland Malta, Valietta, op grootse wijze het feestjaar geopend ter herdenking van de schipbreuk van S. Paulus op de kust van het eiland in de Middellandse Zee en zijn verblijf op Malta, nu 19 eeuwen geleden. Deze episode uit het leven van de grote apostel wordt vermeld in de Handelingen van de Apostelen. Na veertien verschrikkelijke dagen op een woeste zee werd het schip, waarop Paulus met nog 275 anderen reisde, op de kust geworpen. „Toen we behouden aan land gekomen waren, vernamen wij, dat het eiland Malta heette."

St Paulus bekeerde er tijdens de drie maanden van zijn verblijf de militaire commandant van de Romeinse bezetting, Publius, en wees hem later aan als bisschop van Malta. Men neemt aan, dat de grote veldheer Hannibal er geboren is en dat ook de redenaar en staatsman Cicero er een tijdlang het bewind gevoerd heeft.

In 1530 werd het eiland afgestaan aan de Ridders van Sint Jan, die van Rhodos door de Turken waren verdreven. Uit die tijd stamt de naam van de Maltezer Ridderorde. Napoleon heeft in 1798 hen weer verdreven, waarna het eiland spoedig in Britse handen kwam.

In Rome liep het gerucht, dat 1961 zou uitgeroepen worden tot jubeljaar bij gelegenheid van het eeuwfeest van Paulus' aankomst te Rome. In officiële kringen van het Vaticaan kon hierover geen mededeling verstrekt worden. Wel zei men, dat als er al sprake zou zijn van een jubeljaar, dit toch wel het jaar 1967 zou zijn. Dan wordt immers het eeuwfeest gevierd van de marteldood van Petrus en Paulus in Rome.

Saecularisme in Lat. - Amerika

Het gezamenlijk episcopaat van Peru heeft een duidelijk protest gepubliceerd tegen een resolutie, aangenomen, tijdens het eind januari in Lima gehouden congres van de Bond van onderwijzers in Latijns-Amerika. In de resolutie wordt geëist, dat de openbare lekenschool het alleenrecht inzake onderwijs zal krijgen.

Het congres stond onder uitgesproken linkse leiding. Een van de afgevaardigden verklaarde, dat het een fundamenteel beginsel is, dat alleen de openbare lekenschool een **werkelijk wetenschappelijk en democratische opvoeding kan verzekeren.**

Na vastgesteld te hebben, dat de resolutie een openlijke uitdaging is aan de regeringen om het godsdienstonderricht op de katholieke scholen te verbieden, verklaarden de bisschoppen: zelfs de suggestie alleen al, dat de Kerk een negatieve kracht in Amerika zou zijn, komt direct in strijd met traditie en geschiedenis. Vandaag aan de dag heeft de Kerk een actief aandeel in het opvoedingswerk van Amerika en in de sociale verheffingen van de volken.

Er was op het congres onder de 250 deelnemers een katholieke minderheid, die durfde protesteren tegen de door de meerderheid ondersteunde resolutie. Zij verklaarde: De katholieke onderwijzers van Amerika, bevestigen ons verlangen om de vooruitgang van het Amerikaanse gezin te beorderen en wij verwerpen de beperkingen, die saecularisme en totalitairisme trachten op te leggen aan de opvoeding van onze volken. Het congres te Lima werd geheel beïnvloed door de leiders van de Bond van onderwijzers van Latijns-Amerika, die communistisch zijn. Deze leiders maakten bekend, dat men voornemens was de strijd aan te binden tegen alle negatieve krachten in deze landen, die openlijk en in het geheim samenspannen tegen de onwikkeling van een echte democratische opvoeding.

De omstreden resolutie werd merkwaardigerwijze aangenomen, nadat de Peruaanse minister van Opvoeding het congres officieel gesloten had met een redevoering, waarin hij sprak over de „christelijke grondslag" van de Westerse beschaving.

De vergaderingen waren vaak zeer onrustig en meermalen moest de politie tussen beide komen. Met name was dit het geval tijdens de rede van de Cubaanse minister van Opvoeding en Onderwijs, Armando Hart. Terwijl hij sprak over de hervorming van het onderwijs in zijn land, dat de saecularisatie voorop stelde, werd hem het spreken onmogelijk gemaakt door een spreekkoor, da' riep: Geen saecularisatie, wel katholiek onderwijs!

Ofschoon marxistische beginselen vrijelijk mochten uiteengezet worden werd het optreden van officiële katholieke afgevaardigden als de Jezuiet Felipe McGregor, de geestelijke leider van de Interamerikaanse bond van ouders, tegen gehouden. Gedelegeerden van Peru en Colombia echter hebben het katholiek beginsel openlijk verdedigd.

Priester - complot?

Volgens officiële berichten van het Trujillo-regiem in Santo Domingo waren er naast de hoofdleider, een Cubaanse jezuiet, nog enkele andere priesters en seminaristen betrokken bij het complot om een aanslag te plegen op Rafael Trujillo.

De Cubaanse priester mag, ondanks de hem ten laste gelegde en bewezen feiten - het maken van bommen en het instrueren van studenten op het College van de Salesianen in Ciudad Trujillo - naar zijn land terugkeren, aldus het communiqué. uitgegeven door het hoofd van de militaire geheime dienst, Juan Abbes Garcia. Er waren ook bewijzen geleverd tegen twee spaanse priesters, die intussen het land reeds hebben moeten verlaten, en tegen twee Dominikaanse priesters. Deze laatsten mochten, nadat ze bekend hadden, hun eigenlijk priesterlijk werk weer hervatten.

De naam van de Cubaanse jezuiet is thans gepubliceerd. Het is Antonio Cesar Fabre de la Guardia. Hij is echter nog student en geen priester. De namen van de andere priesters, ook van die van Santo Domingo, zijn niet bekend gemaakt.

Intussen is de instructie van het **gezamenlijk episcopaat van Santo Domingo** van kracht geworden, waarin aan alle priesters en religieusen „wegens de ongewone omstandigheden waarin het land verkeert" verboden wordt, deel te nemen aan „politieke acties of bewegigen, die de openbare orde kunnen wijzigen".

Katholieken in Amerika

Een van de leidende figuren uit het katholiek onderwijs in de Verenigde Staten, Mgr Henry Bezou, deelde op een vergadering van meer dan 3400 katholieke onderwijzers uit het aartsbisdom New York mee, dat de katholieke bevolking in de Verenigde Staten in 1970 uitgegroeid zal zijn tot ongeveer 60 miljoen. Op dit ogenblik bedraagt het aantal katholieken in Amerika 39 miljoen.

Men gaat bij deze prognose uit van de vaststelling, dat er in de vijftiende jaren na het einde van de tweede wereldoorlog meer dan 16 miljoen katholieken gedoopt zijn in de Verenigde Staten.

LANGS DE WEG

Verleden jaar verscheen er bij de uitgeverij Elsevier een nieuwe wereldatlas, samengesteld door de Winkler Prins-redactie. Het is een fraai uitgegeven en toch goedkope atlas van een handig formaat. En naast de kaarten worden nog vele andere gegevens van de landen en volken verstrekt.

Vooral benieuwd was ik naar hetgeen over de Nederlandse Antillen getekend en geschreven was. Men verwijt de Nederlanders immers zo dikwijls dat zij slecht op de hoogte zijn van de Nederlandse Antillen, maar van de eminente Winkler Prins-redactie verwacht men dat natuurlijk niet. Helaas komt men bedrogen uit, zowel de kaarten als de tekst bevatten een aantal storende onjuistheden, inconsequenties of ommissies. Aangezien ik de laatste drie jaren alle eilanden heb doorkruist, Klein Curaçao en Klein Bonaire incluis, durf ik te beweren iets van de topografie der eilanden af te weten. Derhalve meen ik ook in staat te zijn om de fouten in genoemde atlas aan te wijzen.

Op de kaart van Curaçao staan als dorpen aangegeven: Fontein, Terra Corra en Gato. Genoemde plaatsen bestaan inderdaad, maar kunnen toch moeilijk met hetzelfde teken worden aangeduid op de kaart als de echte dorpen Westpunt, St. Willibrord, Barber, enz. Emmastad ontbreekt op de kaart, evenals de raffinaderij van de Shell stations van Bullenbaai en Caracasbaai zijn wel genoemd, zelfs de aanlegsteigers zijn op de kaart getekend!

Ook van Klein Curaçao is **op de** kaart geen spoor te **bekennen.**

Aruba heeft ook **enkele nieuwe** dorpen gekregen: Malmok, Bushiribana, Andicouri, Balashi en Fontein. Oranjestad is als stad getekend, maar Sint Nicolaas schijnt niet meer dan een dorpje te zijn. Merkwaardig genoeg is ook de grot van **Quadirikiri** aangegeven, die overigens foutief **Quadirikiri** genoemd wordt. Maar alle ander grotten van de Nederlandse Antillen (Op Curaçao: Hato, San Pedro, Noordkant, Savonet, Bullenbaai; op Aruba: Fontein en Seroe Colorado; op Bonaire: Spelonk en Pos Kalbas) zijn niet vermeld.

Bonaire heeft ook al nieuwe dorpen erbij: Wanapa, Washikemba, Boven Bolivia, Barcadera en Fontein (waarmee alle drie de eilanden dus een dorp Fontein gekregen hebben!). Zover ik mij herinner staat er in elk van deze nieuwe dorpen één huis, maar het wordt beslist te mal op het onbewoonde Klein Bonaire een dorp te vinden: Pos di Cas genaamd.

Gaan we nu naar de Bovenwinden. Met uitzondering van Belvédère op Sint Maarten (dat weer één enkel huis is), kon ik geen nieuwe dorpen ontdekken. Maar in de naamgeving is de kaarttekenaar toch wel inconsequent geweest. In de gehele atlas worden namelijk de plaatsnamen aangegeven in de betreffende landstaal, dus Roma, Lisboa, London, Kobenhavn, enz., maar voor de Engels sprekende Bovenwinden gebruikt men zowel Nederlandse als Engelse namen door elkaar. Zo vindt men op Sint Maarten: Grote Baai (i.p.v. Great Bay), Kleine Baai (voor Little Bay), Witte Kaap (Point Blanche), enz., maar de Williams Hill heeft zijn Engelse behouden.

Verder staat de Simson Bay Lagoon, die reeds enkele jaren van de zee is afgesloten, op de kaart nog in open verbinding met de zee.

Ook op de kaart van Saba heeft men zich van twee talen bediend. De plaatsnamen bleven Engels: The Bottom, Windwardside, enz. Ook Mary's Point is nog aangegeven, als bestaat het dorp reeds lang niet meer. Maar langs Saba's kust is men op Nederlands overgestapt: Fort Baai, Ladderpunt, Diamant rots, Vlakke Hoek (voor Flat Point), enzovoort. De naam van Saba's vulkaan, Mount Scenery, heeft men maar weggelaten.

Op Sint Eustatius heeft men de karakteristieke White Wall vergeten, maar wel staat een Fort Oranje aangegeven, dat overigens Fort Nassau heet!

Tot zover de kaarten. Er wordt echter nog meer over de Nederlandse Antillen verteld in een apart hoofdstukje. Het telt niet meer dan veertien zinnen, en bijna even veel fouten.

Als afstand Benedenwinden tot Bovenwinden geeft men circa 880 km op. Dat is erg krap genomen, de kortste afstand (Bonaire tot Saba) is inderdaad 880 km, maar van Aruba naar Sint Maarten is het 1080 km. Het is dus beter om als afstand Benedenwinden tot Bovenwinden circa 1000 km op te geven, hetgeen ook meestal de gewoonte is.

Het is ook niet waar dat de A.B.C.-eilanden van oorsprong koraal-atollen zijn, ze zijn van vulkanische oorsprong, al is er rondom de eilanden koraalkalk aanwezig. En dan waait natuurlijk nog steeds de NO-passaat over de Benedenwinden. Wanneer zal deze steeds terugkerende fout nu eens hersteld worden, de wind komt uit het oosten.

Voorts wordt alleen van Sint Eustatius vermeld dat er tropisch bos voorkomt op grotere hoogte, maar Saba heeft het even goed, zelfs beter!

En dan de bevolking, wie er op Curaçao wonen is wel bekend, maar het is toch niet waar dat de Arubanen een mengsel zijn van Indianen en Negers. Ook gelooft men nog steeds dat de Arend Petroleum Mij. op Aruba olie raffineert.

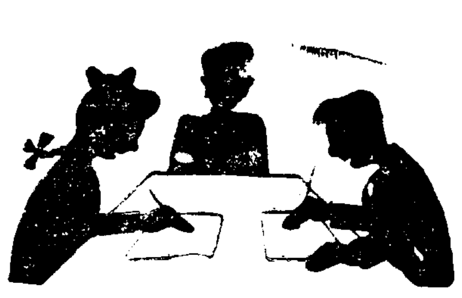
En wie er niet allemaal bij de olie werkt! Op Curaçao is dat, volgens de Elsevier atlas, 40% van de beroepsbevolking, en op Aruba zelfs 70%. Het laatst verschenen nummer van de „Aruba Esso News" deelt ons mede dat er bij de Lago nog geen 5000 mensen werken. De Arend heeft slechts weinig personeel in dienst, dus 5000 werkers op Aruba is 70% van de beroepsbevolking. Totaal zouden dan op Aruba iets meer dan 7000 mensen werken, en de rest van de bevolking, ongeveer 50.000 mensen, is zonder beroep! (Hierbij zijn natuurlijk inbegrepen de kinderen en gehuwde vrouwen die geen beroep hebben). Voor Curaçao kunnen we een zelfde redenering opstellen.

Het is nog steeds droevig gesteld met de kennis van de Nederlandse Antillen in Nederland.

De Winkler Prins-redactie kan worden aanbevolen bij een volgende druk eerst eens inlichtingen in te winnen bij personen in Nederland die de Antillen kennen, ze zijn er beslist wel.

P.S. De geoloog Drs. Buisonjé was zo vriendelijk mij nog twee fouten op de kaarten aan te wijzen. De St. Michielsberg op Curaçao staat aangegeven met een hoogte van 230 meter, zij haalt nog niet de helft. Op Bonaire is de Seroe Wassa aangegeven, zij heet Seroe Wassau.

Drs. H. E. Coomans.

AMIGOE VAN DE JEUGD

ALLEEN OP DE WERELD

De morgen zou gauw komen.

Ik stond op en liep op mijn tenen naar het raampje. Dat wou ik openzetten, zonder dat het kraakte.

Het was gelukkig voor me, dat mijn cel op de begane grond lag en dat het raam open kon. Anders had Mathieu geen verbinding met me kunnen krijgen. Het was dwaasheid van me om te hopen, dat Mathieu me zou bevrijden. Mijn raam was wel open, maar de dikke ijzeren staven bleven en ook de dikke muren en de met ijzer beslagen deur. En toch hoopte ik op bevrijding.

In de koude luchtstroom, die door mijn raam naar binnen stroomde, stond ik te bibberen, maar ik bleef staan en luisterde en keek zonder te weten, waarop ik letten moest.

Eindelijk meende ik gekras tegen de hoge muur te horen, maar ik had van tevoren geen voetstappen gehoord. Toch bleef ik luisteren. Het gekras of gekrabbel hield aan en eensklaps kwam er een hoofd boven de muur uitkijken. Dat was Bob en hij zag me voor mijn raam staan.

„St!"deed hij en met zijn hand wenkte hij, dat ik van het raam weg moest gaan.

Ik begreep niet, waarom; maar ging toch achteruit. Toen zag ik, dat hij een glazen buis aan zijn mond zette. Ik begreep dat hij die als blaaspijp gebruikte, en zag een klein, wit balletje op me afkomen; door het raam geschoten, viel het voor mijn voeten op de vloer. Het hoofd van Bob was al weg en ik hoorde ook niets meer.

Nu vloog ik op het witte balletje af. Dat bestond uit dun wit papier om een loden knikker. Ik meende wel, dat er iets op geschreven stond, maar 't was nog te donker om het te kunnen lezen. Zeer voorzichtig sloot ik mijn raam en ging in mijn hangmat liggen, met het papier in mijn hand.

Nu vond ik, dat het daglicht toch wel erg lang wegbleef, maar ten slotte las ik:

„Morgenavond word je overgebracht naar de gevangenis van het graafschap. Je reist met een politieagent per trein in een coupé tweede klas. Ga dan bij het portier zitten, waardoor je instapt. Als je drie kwartier gereden hebt — let daar goed op — gaat de trein langzamer rijden voor een wissel. De spoorweg ligt daar lager dan de omgeving. Doe dan het portier open en spring er dapper uit, zo ver mogelijk; steek je handen vooruit en tracht op je voeten terecht te komen. Kruip dan tegen de linkerberm op. Wij staan daar met paard en wagen om je weg te brengen. Wees nergens bang voor. Twee dagen later zijn we in Frankrijk. Moed houden! Spring zover mogelijk; en neerkomen op je voeten."

Gered! En geen rechtszitting! Ik hoefde niet te zien, wat daar gebeuren zou. Wat een goede kameraden, die Mathieu en die Bob! Ze zijn daar met paard en wagen. Dat kan Mathieu alleen niet voor elkaar krijgen. Daar zit Bob natuurlijk tussen.

Nu vond ik, dat het daglicht toch wel erg lang wegbleef, maar tenslotte las ik....

Ik las het briefje nog eens. Drie kwartier na het vertrek, de linkerberm, op de voeten neerkomen.

Nou, of ik springen zou! Twee dagen later in Frankrijk! En Cappi dan? O, maar die zou Mathieu zeker ook meenemen. Ik las het briefje nog een paar keer; toen kauwde ik er een poos op en slikte het door.

Nu kon ik gerust nog even gaan slapen en dat ging zo goed, dat ik pas wakker werd, toen de cipier mijn eten kwam brengen. Die dag ging tamelijk snel voorbij en ook de volgende morgen. Na het middaguur kwam een agent, die ik nog niet gezien had, me halen. Gelukkig was het een man van ongeveer vijftig jaar en hij leek me nogal stijf en stram. Alles kon verlopen, zoals Mathieu geschreven had. Ik zat bij het portier, waardoor ik instapte, en reed achteruit. De agent zat tegenover me en verder zat er niemand in onze coupé.

„Spreek je Engels?" vroeg hij.

„Een beetje."

„Versta je het wel?"

„Als u niet te vlug spreekt, wel."

„Welnu, mijn jongen; laat ik je een goede raad geven: wees niet onwillig voor het gerecht, maar beken. Dan zal men je welwillend behandelen. Men heeft niet graag te doen met lui, die hardnekkig blijven ontkennen ondanks alle bewijzen. Maar voor degenen, die bekennen, is men inschikkelijk en goedig. Vertel jij me daarom maar, hoe de diefstal heeft plaats gehad. Dan krijg je van mij wat zakgeld. Daar zul je in de gevangenis veel gemak van hebben."

Eerst wou ik antwoorden, dat ik niets te bekennen had; maar het leek me beter om me de welwillendheid van die agent te verzekeren, volgens zijn eigen woorden, en ik gaf geen antwoord.

„Denk er maar eens over na," ging hij door, „en als je in de gevangenis inziet, dat ik je een goede raad gegeven heb, laat mij dan maar roepen. Want je moet zo maar niet aan de eerste de beste bekennen; dat moet je doen aan iemand, die het goed met je meent. En je ziet toch wel, dat ik wat voor je overheb."

Ik knikte.

„Vraag dan maar naar Dolphin; mijn naam kun je toch wel onthouden, is het niet?"

„Ja, mijnheer."

Ik leunde tegen het portier aan, waarvan het raampje openstond, en vroeg de agent, of ik het landschap eens goed bekijken mocht. Hij zei, dat ik kijken mocht zoveel ik wilde. Hij had niets te vrezen nu de trein zo snel reed. Omdat hij vooruitreed, kreeg hij door het open raam de wind in zijn gezicht. Daarom schoof hij naar het midden van de bank. Ik voelde geen kou, hing uit het portier en liet buiten mijn linkerhand zakken. Voorzichtig draaide ik de kruk om en hield met mijn rechterhand het portier dicht. De tijd ging snel....

Daar floot de locomotief en begon vaart te minderen. Het ogenblik was gekomen. Ineens smeet ik het portier open en sprong zover ik kon, maar kwam in de sloot terecht. Gelukkig lagen mijn vooruitgestoken handen op de graskant. Ik trok me op de kant, maar de schok was zo erg geweest, dat ik mijn bewustzijn verloor en op de graskant bleef liggen.

Toen ik bijkwam, meende ik eerst, dat ik nog in de trein zat, want ik voelde, dat ik snel vooruitging, en hoorde de wielen rollen. Maar ik lag op stro. Wat gek! Mijn gezicht was nat en over mijn wangen en voorhoofd voelde ik iets strijken, dat zacht was en warm.

Toen ik mijn ogen opende, zag ik een vuile, gele hond over me heen gebogen. Dié likte aan mijn gezicht.

Mathieu knielde naast me.

„Je bent gered," zei hij, duwde de hond weg en kuste me.

„Waar zijn we?"

„Op een wagen. Bob brengt ons weg."

„Hoe gaat het?" vroeg Bob, terwijl hij zich omkeerde.

„Ik weet het niet; ik denk, goed."

„Beweeg je armen eens en je benen!" schreeuwde Bob.

Dat deed ik.

„Goed zo," zei Mathieu, „niets kapot!"

„Maar wat is er eigenlijk gebeurd?"

„Je bent uit de trein gesprongen, zoals ik je geschreven heb. Maar door de schok was je verdoofd en je hebt in de sloot gelegen. Toen je niet bovenkwam, is Bob langs de berm naar beneden gestrompeld en paste ik op het paard. Bob droeg je in zijn armen naar boven. We dachten echt, dat je dood was. Wat zaten we in angst! En we vonden het zo erg! Maar gelukkig! Je bent gered!"

„En de politie?"

„Die reist nog verder. De trein heeft niet gestopt!"

Terwijl ik rondkeek, zag ik die vuile, gele hond weer. Die zat naar mij te kijken en had ogen, net als Cappi. Maar die was wit.

„En Cappi? Waar is die?"

Voordat Mathieu me geantwoord had, was de gele hond al op me gesprongen, likte me en jankte zachtjes.

„Dat is hem!" zei Mathieu. „We hebben hem geverfd."

Ik sloeg mijn armen om Cappi's kop.

„Waarom hebben jullie dat gedaan?"

„Dat is een hele geschiedenis, die ik je eens zal vertellen."

Maar Bob onderbrak ons.

„Stuur jij het paard even," zei hij tegen Mathieu, „en houd hem goed vast. Dan ga ik de kar een beetje veranderen om ze onherkenbaar te maken voor de tolbazen en voor degenen, die naar ons zouden gaan zoeken."

Onze kar was een huifkar, dus bedekt met een linnen kap, die over houten hoepels gespannen was. Bob legde de hoepels op de bodem van de kar en vouwde het tentdoek in vieren en legde dat als een laken over me heen. Daarop nam hij de leidsels over en zei tegen Mathieu dat hij ook onder het tentlaken moest kruipen. Nu zag de wagen er heel anders uit. Het was geen huifkar meer en er zat maar één persoon op in plaats van drie. Als de politie ons zou zoeken, dan zou het signalement, dat de mensen van deze kar gaven, de politie misleiden.

„Waar gaan we heen?" vroeg ik Mathieu, toen hij naast me lag.

„Naar Littlehampton. Dat is een kleine zeehaven. Daar woont een broer van Bob; en die vaart met een boot naar Frankrijk om boter en eieren te halen in Isigny in Normandië. Als onze vlucht gelukt — en dat zal wel — dan hebben we dat aan Bob te danken. Hij heeft voor alles gezorgd. Wat had ik, arme drommel, voor jou kunnen doen? Bob heeft verzonnen om jou uit de trein te laten springen en om het briefje in je cel te blazen. Hij heeft zijn kameraden overgehaald om ons het paard te lenen en de kar. Hij zal zorgen, dat wij met een boot naar Frankrijk komen. Want geloof maar, dat je gearresteerd zou worden, als je met een stoomboot zou gaan. Zo zie je, hoeveel het waard is vrienden te hebben."

„En Cappi, wie heeft daaraan gedacht?"

„Ik, maar Bob kwam op de gedachte om hem geel te verven, nadat wij hem van die „schrandere" agent Jerry, zoals de rechter zei, gestolen hadden. In dit geval was hij toch zo schrander niet, want hij heeft Cappi laten gappen zonder het te merken."

„En je voet, hoe is het daarmee?"

„Genezen of tenminste bijna. Ik heb geen tijd gehad om daaraan te denken."

In Engeland zijn de wegen niet allemaal vrij, net als in Frankrijk. Op sommige plaatsen bevinden zich tolbomen, waar men iets betalen moet om verder te mogen gaan. Als we bij zo'n afsluiting kwamen, zei Bob, dat we moesten zwijgen en niet bewegen. Dan zagen de tolgaarders alleen maar een kar met één man er op. Bob maakte een grapje tegen die mensen en ging verder. Omdat Bob als clown goed kon grimeren, had hij zich het uiterlijk gegeven van een boer en zelfs goede kennissen zouden niet gezegd hebben, dat het Bob was.

We reden snel, want we hadden een goed paard en een goede koetsier. Toch moesten we een keer stoppen om het paard even rust te geven en te laten eten. Dat deden we niet in een herberg, maar in een bos. Bob spande het dier uit en hing het een zak haver om zijn nek. Die had hij in de kar meegenomen. Omdat de lucht bewolkt was, hadden we een zeer donkere nacht en er bestond niet veel gevaar om ontdekt te worden. Nu had ik even tijd om met Bob te praten en hem te danken voor zijn goede zorgen. Maar daar wou hij niets van horen.

„Jij hebt mij een keer geholpen," zei hij en gaf me een hand, „vandaag help ik jou, ieder op zijn beurt. En daarbij, jij bent een broer van Mathieu en voor zo'n goede jongen als Mathieu daar heb ik veel voor over."

Ik vroeg hem, of we nog ver van Littlehampton af waren, en hij antwoordde, dat we nog ruim twee uur nodig hadden en dat we ons moesten haasten, want het schip van zijn broer ging elke Zaterdag naar Isigny en hij meende, dat het al vroeg in de morgen hoog water was, de beste tijd om te vertrekken. En het was nu al Vrijdagnacht.

We kropen weer onder ons tentzeil en het paard, uitgerust, draafde er weer lustig op los.

„Zit je in de rats?" vroeg Mathieu.

„Ja en neen; ik ben wel bang om opnieuw gepakt te worden, maar ik denk niet, dat daar veel kans op is. Want, zie je, vluchten betekent toch eigenlijk schuld bekennen. Wat zou ik moeten zeggen om me te verdedigen, *als* ik gepakt word?"

„Daar hebben wij ook over nagedacht, maar Bob vond, dat we al het mogelijke moesten doen om je niet voor het gerechtshof te laten komen. Het is zo akelig om daar te verschijnen, zelfs al word je vrijgesproken. Ik heb in dit geval niets gezegd, omdat ik er altijd op gehamerd heb, dat we naar Frankrijk moesten gaan. Ik kon dus moeilijk onpartijdig oordelen."

„Je hebt heel goed gehandeld en wat er ook gebeuren mocht, ik zal je altijd dankbaar blijven."

„Er gaat niets gebeuren, loop nou! Wees daar maar gerust op. Toen de trein stopte, heeft jouw agent natuurlijk rapport opgemaakt, maar er verloopt een zekere tijd, voor men met de opsporing begint. En wij hebben al die tijd hard gereden. En daarbij komt, ze kunnen niet weten, dat wij naar Littlehampton gaan om ons in te schepen."

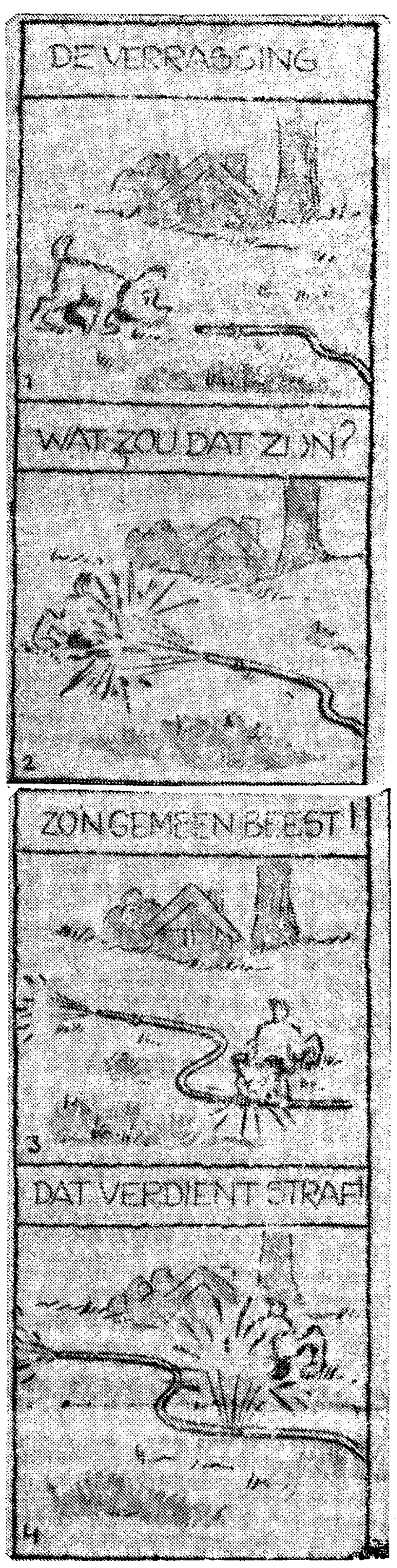
Ja, als men ons niet op het spoor was, dan hadden we kans om ongemoeid aan boord te komen. Het lag er nu maar aan, hoeveel tijd er verliep voordat men mij ging zoeken.

De dorpen, waar we door kwamen, lagen in diepe rust; alleen liepen er weleens honden blaffend een eindje met ons mee. Ook kwamen we weleens andere wagens tegen, maar geen enkele keer reed ons een andere wagen voorbij in de richting, die wij volgden.

Het begon kouder te worden en het dekkleed diende nu niet alleen om ons te verbergen, maar ook om ons warm te houden. We kwamen dichter bij de kust en zagen het licht van een vuurtoren regelmatig, met gelijke tussenpozen, verdwijnen en weer verschijnen.

Bob hield zijn paard wat in en reed stapvoets een zijweg op. We waren er! Hij steeg af en zei, dat we op deze plaats moesten blijven en op het paard passen. Intussen zou hij gaan zien, of zijn broer nog niet vertrokken was en of wij zonder gevaar naar diens boot konden gaan.

Het scheen ons, dat Bob lang wegbleef. We zeiden geen woord en hoorden de zee tamelijk dichtbij ruisen en op de kust slaan. We stonden allebei te bibberen en te rillen.

Heer Bommel en de Windhandel

3757. — „Zo, zo", zei heer Ollie. „Verdient u altijd geld?"

„Altijd!" bevestigde de ander. „Of ik wil of niet. Overal komt geld uit. Da's een gave, jongen. Het zit in m'n vingertoppen."

„Hoe walgelijk", hernam heer Bommel. „Wat een vreselijk leven moet dat zijn. Voor een heer speelt geld geen rol, zoals iedereen weet."

Nu werd P. Beurskraker boos.

„Dan is een heer zeker te stom!" riep hij op onaangename toon uit. „Dat woont hier maar en voert geen klap uit. Dat luiert maar wat op dit braak liggend terrein. Het is een schande, dat de bodem hier niet ontgonnen wordt!"

„Oho!" zei heer Ollie uit de hoogte. „Ik heb zojuist opdracht gegeven om hier een fraaie rozentuin aan te leggen."

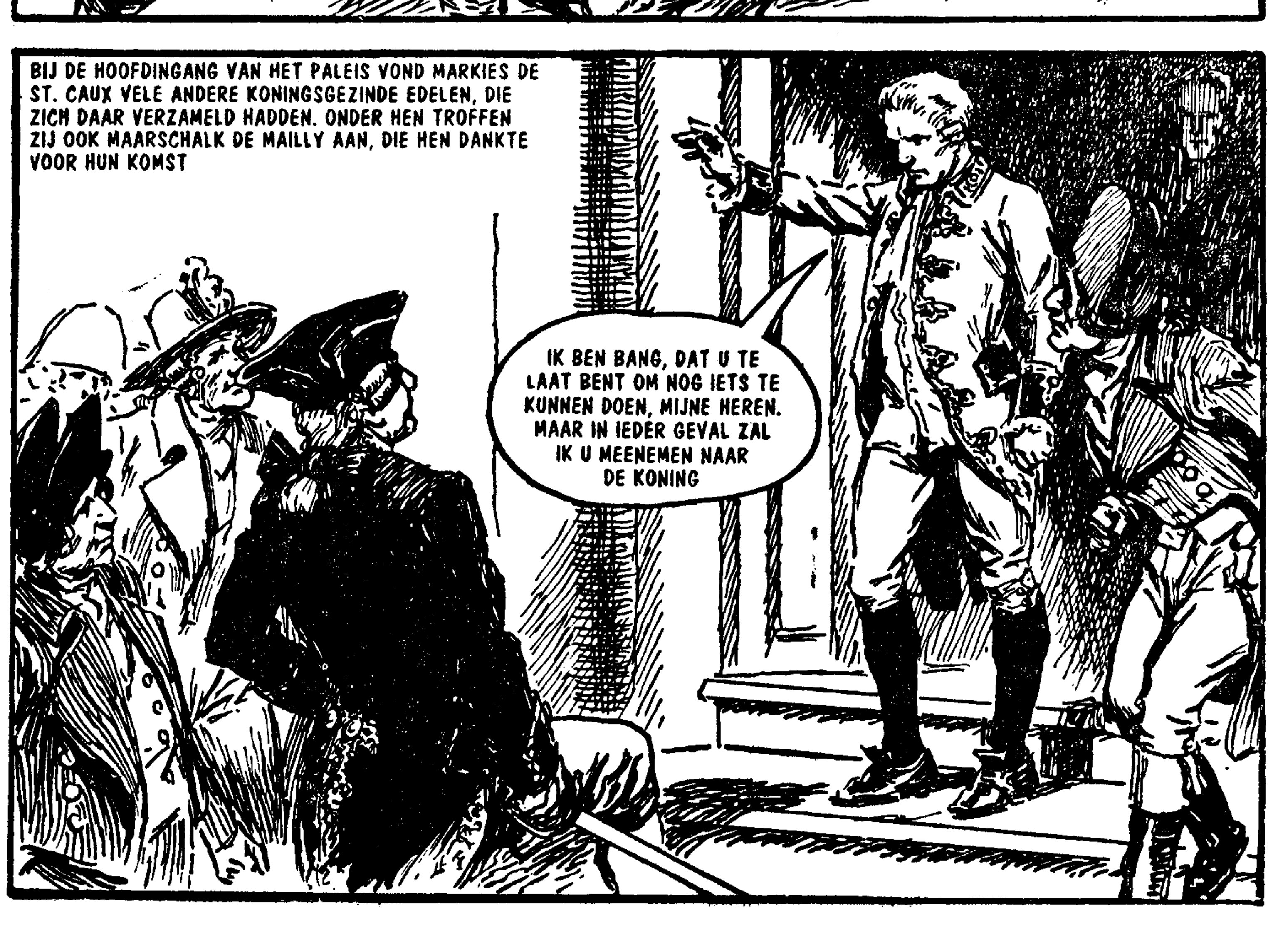
„Nou, en dat zal prachtig worden", voegde juffrouw Doddel er aan toe. „Ollie is reuze knap, hoor!"

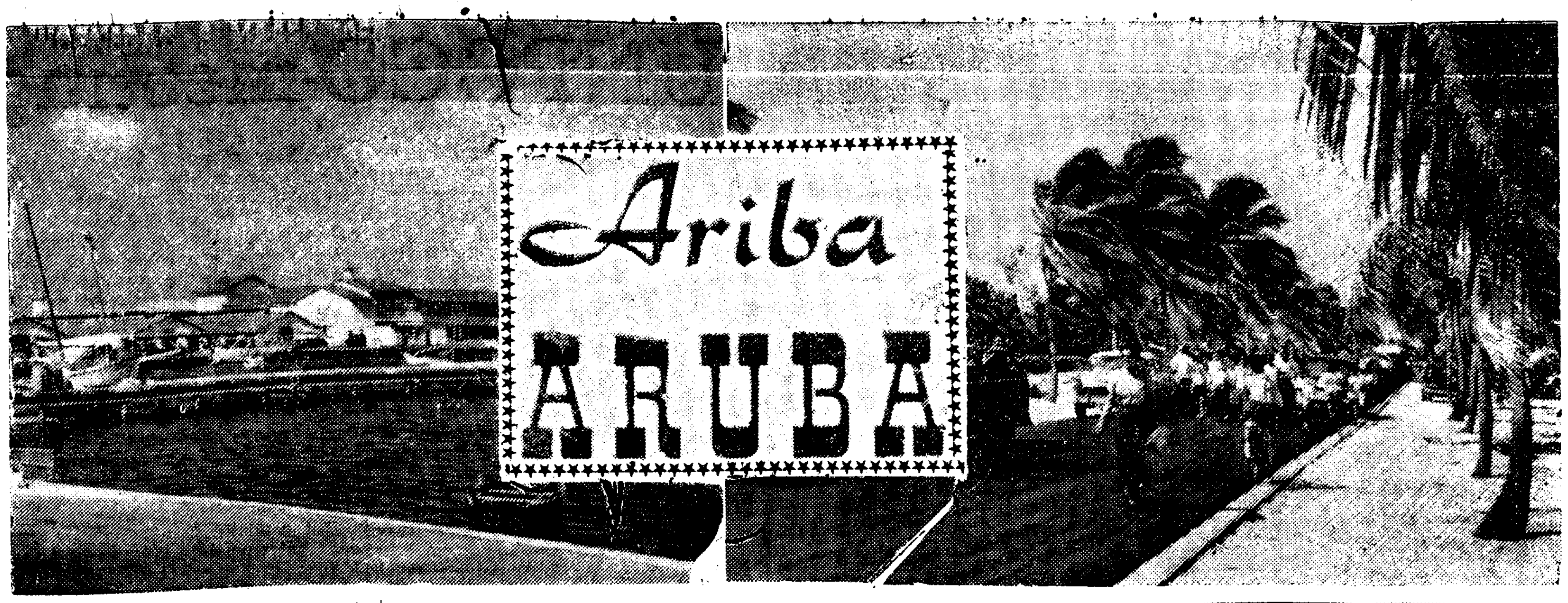
„Een rozentuin", riep de vreemdeling, in een kwakende lach uitbarstend. „Hou me vast! Nee, ouwe reus, ik bedoel wat anders. Verkoop me, om nou eens een voorbeeld te noemen, dit lapje grond, waarop we staan. Dan zal ik je eens laten zien wat je ermee doen kunt!"

Heer Bommel dacht enige tijd na. Wanneer hij alleen was geweest, zou hij de onaangename bezoeker in drift hebben weggejaagd. Maar nu Doddeltje er bij was, wilde hij niet de minste zijn en daarom stemde hij tenslotte grommend toe.

„Goed", zei hij. „Laat maar eens zien. Voor een kwartje is dit stukje grond voor u."

„Ik maak er een tientje van", riep de ander. „Je mag later niet kunnen zeggen, dat Poene Beurskraker je niet goed heeft behandeld."

Tromp aanvaardt benoeming

Oranjestad — De heer F.J. Tromp, die in de Openbare vergadering van de Eilandsraad tot Gedeputeerde werd gekozen, heeft deze benoeming aanvaard.

De Heer Tromp heeft de eed als Gedeputeerde in handen van de Gezaghebber afgelegd.

Het Bestuurscollege heeft gisteren voorts de Heer O.S. Henriquez met ingang van 1 maart 1960 tot Hoofd van het Bureau voor Welvaartszorg benoemd.

J. van der Walle over:
De voorlichting in Nederland

J. VAN DER WALLE

Oranjestad. — Johan van der Walle sprak gisteravond voor een aandachtig gehoor, bestaande uit ongeveer zestig personen, onder wie de nieuwe gedeputeerde de heer Jossy Tromp en een groep Zusters, over de voorlichting over de Antillen in Nederland. Natuurlijk dwaalde hij nog al eens af naar zijn ervaringen met de in Nederland verkerende Antilliaanse studenten en scholieren. Over de voorlichting zeide spreker, dat er vooral na de tweede wereldoorlog een veel grotere belangstelling voor de Antillen en Suriname bestaat. De aandacht verlegde zich van Oost Indië naar de nieuwe Koninkrijkspartners.

De nog alveel van Antillianen gehoorde klacht dat men „niets" over de Antillen weet in Nederland is ten dele ware, en ten dele onwaar. Natuurlijk mag men niet verwachten dat de gehele bevolking popelt van verlangen meer over de Antillen te weten, maar op vergaderingen en bijeenkomsten van grote groepen van mensen en vooral in onderwijskringen is het vaak frappérend hoeveel men over de Antillen en met name over het Statuut weet.

Voorlichting over een land moet geregeld zijn en in vele vormen. Op de lange duur bereikt men dan tenslotte zijn doel. De muziek van Padu Lampe heeft meer gedaan om de naam van de Antillen te verspreiden, dan geleerde betogen. Radio Nederland zal, vooral nu de heer van der Walle hier zelf weer eens geweest is en het kontakt met onze dynamische wereld heeft vernieuwd, ook in de programma's naar kontakt met onze dynamische wereld heeft vernieuwd, ook in de programma's naar het buitenland, waar dat past de lof van de Antillen zingen.

Propaganda in het algemeen komt vaak uit de meest onverwachte hoeken. Zo hecht men in Nederlandse kringen van toeristenbevordering vooralveel waarde aan amateur filmers. Zij vertonen hun films telkens weer voor andere groepen van vrienden en kennissen en de duizenden kleurenfilmpjes, die per jaar tijdens vakanties worden „verschoten" bereiken op een gegeven moment een publiek van millioenen.

Ook is het van belang voorlichting te geven in groepsverband... bijvoorbeeld op technisch gebied via de vakbladen van bepaalde vakgenoten.

Aruba zou bijvoorbeeld nog wat meer moeten publiceren in dit soort bladen over de waterplant, de hydroponics en de ontwikkeling van het toerisme. Door overal een druppel te lat envollen, spreidt de voorlichting de kennis in steeds breder kring.

Spreker vertelde veel kontakten te hebben, onder meer door de groeten programma's van Antilliaanse studenten en scholieren, met deze jongelui. Vaste richtlijnen geven aan de ouders is onmogelijk. Men moet sterk rekening houden met de geaardheid van de jongelui. Een algemene regel is zeker wel stuur nooit te veel geld. Over vragen op het gebied van de beste leeftijd om naar Nederland of keuze van milieu (internaat of partikulier kosthuis), lopen de meningen zeer uiteen. Jules de Palm doet uitstekend werk en in het algemeen kan worden gezegd, dat de jongelui zich na betrekkelijk korte tijd wel thuisvoelen en spoedig vriendschap sluiten met nederlandse kinderen. Nederland kent vele discriminaties, op velerlei terreinen, maar goddank, aldus spreker is er een discrimatie die men er NIET kent, en dat is de rassendiscriminatie.

Na de pauze werden er vele vragen gesteld door de aanwezigen die op vlotte wijze werden beantwoord.

Johan van der Walle was voor de oorlog aan het dagblad Beurs- en Nieuwsberichten verbonden als hoofdredakteur. In de oorlog ging hij over naar de Regeringsvoorlichtingsdienst. Thans is hij hoofd van de westindische afdeling van Radio Nederland.

Agenda Aruba

Oranjestad: Kantoor Amigoe Toricellistraat 16 Tel. 1233

Bioscopen:

De Veer 8.30 uur:
„The defiant ones"
met Tony Curtis en Sidney Poitier — 18 jaar.

Rialto 8.00 uur:
„Atomic Peril"
met Judd Holdren en Aline Towne — A.I.

Principal 8.00 uur:
„Kleurenfilm over het bezoek van H. K. H. Prinses Beatrix aan de V.S." A.I.

Aurora 7.30 uur:
„Run silent, run deep"
met Clark Gable en Burt Lancaster — A.I.

Savaneta 7.30 uur:
„The matchmaker"
met Shirley Booth en Anthony Perkins — A.I.

Nachtdienst Botica's:
O'stad. Botica Oduber, Tel. 1780.
S. Nic. Botica Central, Tel. 5006.

Wit Gele Kruis:
Zuster Perpetua en Zuster Ewalda, tel. 2200.

Uit politierapporten

Gevonden en Verloren voorwerpen

Oranjestad. — Agatha Erasmus verloor in het Wilhelminastadion een gouden damesarmband. De eerlijke vinder wordt vriendelijk verzocht het voorwerp bij het Toeristenbureau te deponeren, waar de jonge-dame werkzaam is.

Jan Emten, wonende Tanki Leendert 205 vond 6 stukjes Landsloterij, trekking 3 maart a.s. alsmede 4 stukjes van een andere loterij.

De heer Sijdsma deponeerde een polshorloge van het merk Basis aan de wacht. Het klokje was gevonden door Robbie Groux, wonende Savaneta 59 in de nabijheid van de Commandeursbaai-club.

De familie Dania, wonende Reaumurstraat vond een papagaai. Inlichten kunen verstrekt worden aan de politiewacht te Oranjestad.

De Drank

Een man die licht onder de invloed verkeerde het vrouw en kinderen met een machete bedreigd. Hij werd door de politie aangetroffen terwijl hij een auto bestuurde. Op het stopteken dat de wetsdienaren hem gaven reageerde hij met door te rijden. De patrouille zette een achtervolging in, waarna de man tenslotte trachtte zijn woning in te vluchten. Hij werd gegrepen en vervolgens naar de wacht overgebracht. De machete, die bij hem thuis werd gevonden is in beslag genomen en de man ter ontnuchtering ingesloten. Een proces verbaal wordt opgemaakt.

Visjesdief

Verdacht van het stelen van goudvisjes op verschillende plaatsen werd een man aangehouden.

Cursus „Succes"

Oranjestad. — Van de Cursus „Succes" slaagden voor het examen machineschrijven of stenografie vanwege de VLISEM de volgende kandidaten:

Machineschrijven: *Dames*
L. M. Albertus
R. J. Arends
S. A. Boesjes
M. T. Chai
O. M. de Cuba
J. L. Eman
E. Lichtensztain.
Heren
J. van der Biezen
L. A. Jimenez
J. R. Hoevertsz
W. Kelly.

Stenografie: Nederlandse taal
Dames
M. V. Croes
E. E. Roos.

Stenografie: Engelse taal
Dames
C. E. Croes
M. B. de Cuba
J. J. Eman
M. T. Martha

Bevorderingen

Oranjestad — Van de zijde der politie wordt ons medegedeeld, dat met terugwerkende kracht tot juli van het vorige jaar de beide hoofdagenten W.J. Dinnissen en H.J. Visser zijn bevorderd tot Onderinspecteur.

Binnenkort via de scholen
Onderzoek naar aangroeiing van keloïde

Oranjestad. — Het onderzoek, dat in 1958 te Aruba begon naar het voorkomen en het genezen van keloïde — een overmatige littekenvorming na een willekeurige verwonding — heeft, ofschoon niet voor de volle honderd procent aan de verwachtingen is voldaan, toch wel interessante gegevens opgeleverd. In totaal werden 50 patiënten geheel gratis behandeld. Velen hunner hebben de behandeling slechts gedeeltelijk gevolgd.

Zodra de pijn, die met de overdadige littekenvorming gepaard gaat, was verdwenen, meldden zij zich niet meer voor verdere genezing, zodat het eerste bereikte resultaat veelal verloren ging.

In geen enkel geval traden complicaties op en tot op heden is er nergens ter wereld een dergelijk onderzoek ingesteld. De gegevens, die Aruba opleverde, zijn reeds belangrijker dan die welke in New York werden verzameld. Echter, zo deelde dr Bernstein ons mee, wij zijn er vrij zeker van, dat er op Aruba veel meer keloïde-patiënten zijn dan zich hebben gemeld. Teneinde een beter beeld te krijgen en te kunnen vaststellen welk percentage van de bevolking aan deze onaangename en ontsierende kwaal lijdt, zal binnenkort overgegaan worden tot het verzamelen van gegevens via de schooljeugd. Nog steeds is het mogelijk voor eenieder, die aan dit euvel lijdt, zich **gratis bij zijn huisarts** te laten behandelen.

De medewerking, die door de artsen op Aruba en de geneeskundige dienst werd verleend, wordt door dr Bernstein op hoge prijs gesteld. Over ongeveer twee maanden wordt verwacht, dat men klaar zal zijn met het verzamelen der gegevens via de scholen.

Oranjestad. — Voor de drie jeugdige meerijders op de Verkade praalwagen Marker wasdag had de viering een zeer aangenaam staartje..... Aruba Agencies, agente op Aruba van Verkade was zo verheugd over het winnen van de prijs, dat men de ontwerper van de praalwagen de heer J. Vrieswijk wilde huldigen. Hiertoe koos men de sympathieke weg van het verrassen van de drie jongetjes, die op de wagen meereden.

Gisteren werden zij in aanwezigheid van de direkteur van Aruba Agencies, de heer van Dijk en namens de president-direkteur van de Koninklijke Verkadefabrieken te Zaandam door de procuratiehouder de heer Eikelenboom in kennis gesteld van de „eervolle opname in het Groot boek van de Verkade fabrieken", ter gelegenheid waarvan zij een lint met erepenning ontvingen en met een rol biscuits tot ridder werden geslagen. Verder ontvingen zij elk een prachtig stuk speelgoed.

De namen van de nu geridderde broertjes zijn Sjon Gerard Jurjan Vrieswijk, Jonker Djurre Roswel Benoit Vrieswijk en Don José Antonio Rangel Eman.

Het was een sympathieke plechtigheid die besloten werd met „Leve de Volendamse jongens, en leve de Buscuchi dushi van Verkade..."

P.S. De pers ontving „payola" in de vorm van een blik biscuit, met verrukkelijke inhoud maar liet zich verder niet omkopen...

Contran Arends gehuldigd

Oranjestad — Gisteren werd in zeer intieme kring de heer Contran Arends, hoofd van de radiodienst op Aruba, gehuldigd. De heer Arends is, na een ruim veertigjarige voortreffelijke staat van dienst bij de overheid te hebben vervuld vanmorgen met vrijstelling van dienst gegaan. Over vier weken volgt dan buitenlands verlof en daarna zijn pensionering.

In verband met rouw in de familie was verleden jaar al de huldiging bij het ambtsjubileum achterwege gelaten. Nu kon men de heer Arends slechts overhalen tot een huldiging in de kleine kring van het personeel. Gezaghebber Beaujon was aanwezig, toen de heer van Haaren hem in zeer hartelijke bewoordingen, die recht uit het hart kwamen, toesprak. Er waren bloemen en een geschenk van directie en personeel en een bloemstuk van de Curacaose personeelsvereniging.

Voorlopig zal thans worden waargenomen door de heer C.I. Labega.

Formosa

De Amerikaanse strijdkrachten op Formosa zijn het afgelopen anderhalf jaar met een kwart in sterkte verminderd, zo heeft generaal Leander Doan, de bevelhebber van de Amerikaanse troepen op Formosa, op een persconferentie meegedeeld. Doan zei, dat de Chinese nationalistische strijdkrachten zodanige vorderingen hebben gemaakt, dat de besnoeiingen zonder nadelige invloed konden worden doorgevoerd.

Algemene Nederlands-Antilliaanse Ambtenarenbond - afdeling Aruba

Algemene Ledenvergadering

op woensdag 16 maart 1960, aanvang 20.00 uur, in het Cultureel Centrum te Oranjestad.

De agenda omvat de gebruikelijke punten, zoals de jaarverslagen van de secretaris en de penningmeesters, de begroting voor het jaar 1960 en de jaarlijkse bestuursverkiezing.

Er zijn 5 vacatures, waarvoor door het bestuur de volgende personen candidaat worden gesteld:

K. Norder (Onderw.), L. H. 't Hart (Politie), A. J. J. van Velzen en K. Meurs (Loodsdienst), G. Koster (W.V.D.), F. B. Strijdhaftig (D.O.W.), F. J. de Mey en A. Thiel (Best. kant.), G. B. Figaroa (Eil. ontv.), W. H. M. de Graaf (Insp. Bel.), G. de Windt (Posterijen).

De aanbeveling van tegencandidaten moet — ondertekend door tenminste 10 stemgerechtigde leden — uiterlijk op 8 maart 1960 bij de voorzitter, F. J. Tromp, p.a. Welvaartsbureau, zijn ingekomen.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

WOENSDAG

8.15 Bekende melodieën van het orkest van Ted Heath
8.45 Vitamine-B. het gezellige aanvraagprogramma voor de dames
9.45 Het orkest van Russ Morgan
10.00 Van Wilpen's premieprogramma: een plaatje, een praatje, een premie ..
10.30 Klassieke muziek: Berlijnse orkesten o.l.v. Ferenc Fricsay spelen werken van Tschaikowski
11.15 Herhaling van de causerie van Max Tak
11.30 Raul Rosales aan de vleugel
11.45 Cubaanse artisten
11.55 Noticia na Papiamento
12.00 Programma-overzicht
12.03 Lunchmuziek door Jesse Crawford
12.30 Berichten ANP- en Curom-nieuwsdienst
12.40 Platenmatinee
12.45 Programma Palais Royal
13.00 Zwerftocht door de Latijns-Amerikaanse muziek (selectie: Lucille Haseth)
13.30 Uitzending van de Unesco: „Flautas, Suernos y Trompas"
14.00 Concert door het „Konzertorchester Köln"
14.30 Van dit, van dat, van alles wat
15.15 Muziek uit Frankrijk
15.30 „Op de thee bij CTC"
16.30 Hora infantil bao di direccion di Sra Laura Hart
17.00 Peticiones y cumpleaños
17.45 Novela Colgate Palmolive „La Deshonrada"
18.00 Noticia na Papiamento
18.15 Variedad Musical
18.30 Voor de Nederlandse Koopvaardij
een verhaaltje (Nutricia Club)
19.00 Nieuwsberichten
19.00 Palacios-programma (Spaans)
19.45 De lichte toets met muziek uit de Ver. Staten
20.15 La Bonanza-halfuur
20.45 Het Heineken-kwartier
21.00 LAV presenta:
Por los Caminos de Venezuela

DONDERDAG

7.00 Nieuwsberichten
8.00 Herhaling van het nieuws
8.15 Het orkest van Van Lynn
9.45 Shep Fields speelt
10.30 Klassieke muziek: de Bamberger Symphoniker speelt de Haffner-Serenade van Mozart
11.15 „La voz del Hogar"
11.30 Een programma van Henderson
11.55 Noticia na Papiamento
12.03 Het orkest van Jack Pleis verzorgt de lunchmuziek.
12.30 Berichten ANP- en Curom-nieuwsdienst
12.45 Programma Palais Royal haling van het programma van zondagavond
14.00 Hubert Bahrwasher (fluit) en Phia Berghout (harp)
15.15 Muziek uit Duitsland
15.30 „Op de thee bij C.T.C."
16.30 Jukebox Arubiano
18.00 Noticia na Papimento y variedad musical
18.15 In het programma van de Jeugdomroep de muziekrubriek „Musica es Ars Cantandi" en een verslag van een jongerenweekeinde in Nederland
19.00 Nieuwsberichten
19.15 Palacios-programma (Ned.)
19.45 De lichte toets met Europese orkesten
20.15 La Bonanza-halfuur
20.45 Het Heineken-kwartier
21.00 Het programma van Antilliaanse artisten („Fiesta Antillana") onder algemene leiding van Rudi Hollander
22.00 Malando speelt op een bandopname van de N.R.U.
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag
21.30 Declamatie door Elis Juliana
21.45 „The Philips Music Box", aangeboden door Philips Antillana N.V.

RADIO KELKBOOM

WOENSDAG

11.30 Musica varia
12.00 Lunchmuziek
12.10 Noticias locales
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Norte-Americana
12.55 Nieuws in nutshell
13.00 Musica varia
16.00 Musica Mexicana
16.30 Noticias locales y deportiva y polis
16.45 Cocktail musical
17.00 Danzones Cubano
17.15 Musica Celia Cruz y Sonora Matancera
17.30 Pat Boone
17.45 Calypsos
18.00 Programma di Nutricia
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Noticia na papiamento
19.15 Musica varia
19.30 Musica Hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Norte-americana
20.15 Lagrimas de una madre
20.30 Quiz programa di Leche Pet
21.00 Hersengymnastiek

DONDERDAG

11.30 Musica varia
12.00 Lunchmuziek
12.10 Noticia locales
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Norte-americana
12.55 Nieuws in nutshell
13.00 Musica varia
16.00 Musica Mexicana
16.30 Noticias locales deportiva y polis
16.45 Cocktail musical
17.00 Danzones Cubanos
17.15 Hermanos Higual
17.30 Marimba Chiapas
17.45 Nat King Cole
18.00 Programa di Nutricia

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

WOENSDAG

WERELDOMROEP .. ..
18.32 Nieuws
18.43 Nederlands nieuws
18.50 The Skymasters
19.05 Muziek, nieuwtjes en groeten voor Suriname
19.35 Muziek en liedjes voor iedereen
20.25 Vragen van luisteraars
20.40 Nieuws in het kort
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door ds. G. R. Visser

DONDERDAG

18.32 Nieuws
18.50 Inleiding tot het Concertgebouw orkest
18.55 Het Concertgebouw orkest
19.45 Stuyvesant College
20.15 Nieuws uit de kerken
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door Pater L. Verhagen

RADIO CARACAS TELEVISION

WOENSDAG

16.30 Filmprogramma
18.00 El show de Renny
19.15 Novela
19.30 Papa lo sabe todo
20.00 El observador Creole
20.30 Dragnet
20.15 Novela
21.30 Documentales
22.00 La hora del sindicato
23.00 Cineprograma

DONDERDAG

8.30 Filmprogramma
10.00 El calendario de mama
10.30 Cosas mujeres
11.15 Filmflitsen
11.30 La perfecta ama de casa
12.00 El show de las doce
13.15 Novela
13.30 El imparcial television
14.00 Agencia de colocaciones
14.30 Club femenino
15.00 Por el ojo de la cerradura
16.00 Estudio de Hector Monteverde

Radio - nieuwtjes

Het programma van de Curaçaose Jeugdomroep op donderdag 3 maart (6.15 — 6.45 uur p.m.):
„Musica es Ars Cantandi", de maandelijkse muziekrubriek o.r.v. de Heer J. Droog. Dit programma correspondeert met de gelijknamige artikelen in de januari- en februariuitgaven van het officieel orgaan van de Curaçaose Jeugdomroep „Juniorom". Vervolgens: In samenwerking met „Radiorubriek Rijksdelen Overzee", — waar de Jeugdomroep een levendig contact mee heeft —, een bandje waarop Henk Teeuw, van de V.P.R.O.-staf, vertelt over het „jongeren week-end", een weekend, waarbij jongeren in Nederland de Radiostudio's voor één dag veroverden!

50 doden bij brand

Bij een zware brand in een rubberfabriek in Poesan (zuid-Korea) zijn ongeveer 50 arbeiders om het leven gekomen. Twintig arbeiders zijn gewond, voornamelijk in het gedrang dat ontstond toen de brand uitbrak en de arbeiders in paniek naar de fabrieksuitgangen drongen. Een 200 man kon zich redden door uit de ramen van de eerste verdieping te springen

De brand, die vermoedelijk is ontstaan door een weggeworpen eindje sigaret, sloeg in enkele minuten tijds door het gehele complex.

Amsterdamse Beurs

Evenals de beide voorgaande dagen was ook vandaag de handel gering. De geringe verkopen hadden de overhand waardoor over de gehele linie voor de internationals koersverliezen ontstonden. Van de Scheepvaartwaarden verloor Holland Amerika lijn twee punten als navolging op de dividendverlaging. Cultures tegen de gehele marktverhoging in KMA goed gedisponeerd terwijl de Staatsfondsen de vaste tendentie van gisteren vandaag konden handhaven.

Kon. Olie	153.30
Unilever	735 1/4
Philips	771 7/8
Philips Pref.	284
A.K.U.	450 1/4
Scheepvaart Unie	147 1/4
K.N.S.M.	176 5/8
K.P.M.	141
Ned. Handel Mij.	255
Nat. Handelsbank	170
H.V.A.	158
Amsterdam Rubber	119 1/2
Deli Mij.	175.50
3 pct. Ned. '47	91 3/4
H.A.L.	152
Walvisvaart	—
Amsterdamsche Bank	355
H.B.U. Cert.	219
Billiton 2e	343
Overzeese Gas	263 1/2
Borsumij	65
Lindeteves	142exd
Rotterdamsche Bank	280
Curaçaose Handel Mij.	165
W. M. Muller	365
K.L.M.	109
Hoogovens	779 3/4
Nievelt Goudriaan	145
Excelsior	148
Ant. Brouwerij	250
Rott. Lloyd	156
Stokvis R. S.	212
Lening Ned. Ant.	99 5/8
Bank Ned. gem. 4 1/2 '58/59	98 1/8
Bank Ned. gem. 6 % 1957	108 15/16
Bank Ned. gem. 5 1/4 1958	103 3/8
Nederl. 4 1/4 % 1959	97 1/8
Ant. Verf	179 1/2
ANP-CBS BEURSINDICES 1953 — 100	
Intern. Concerns	448.66
Industrie	245.15
Scheepvaart	158.49
Banken	186.69
Cult. enz.	142.51
Algemeen	34.65

New Yorkse Beurs

De New-Yorkse effectenbeurs moest opnieuw terrein prijsgeven en rond het middaguur hadden koersdalingen de overhand. In de namiddag nam keerde de markt in afwachting van nieuwe stimulansen. De grondstemming bleef zwak. Alleen enige autofondsen konden enig hrstel boeken. De markt sloot met overwegend fractionele dalingen. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1196, waarvan hoger 420. lager 528 en onverdroeg 2.920.000, de obligatieomzet 6.190.000 dollar.

De koersen waren 1 maart als volgt:

American Tel. and Tel.	89 5/8
Anaconda Copper	55 3/4
Bethlehem Steel	48 3/8
Dupont Le Nemours	230 3/4
General Electric	90
General Motors	46 3/8
International Tel. and Tel.	36 1/8
Royal Dutch	41
Shell Oil	34 1/2
Standard Oil of New Jersey	44 7/8
U. S. Steel	86 1/4
Canadian Pacific	25 1/4
International Nickel	104
Royal Dutch Am. Shares	67 1/2b
K.L.M.	28 7/8
Aluminium Company	88 1/4
Ford Motor	79
Dow Jones	626.87

CHESSMAN:

Ben bereid te sterven

Ik ben bereid te sterven, als mijn dood voor iets kan dienen. Laat mij sterven, maar geef de wet een kans. De mensheid en latere generaties zullen u er eeuwig dankbaar voor zijn". Aldus een passage uit een brief van 19 kantjes, die Chessman aan de gouverneur van Californie, Edmund Brown, zond en waarin hij zegt niet te willen profiteren van een wet, die de doodstraf zou afschaffen indien deze wet tenslotte door het parlement van de staat zou worden aangenomen.

In de brief herhaalt Chessman tevens de uitwerking, die het jongste uitstel van zijn executie op hem had. De woorden — zo schreef Chessman — werden zalvend uitgesproken, maar in mijn hoofd verwekten zij de grootste kwelling. Ik meen niet te overdrijven, wanneer ik zeg liever tienduizend maal in de gaskamer te sterven, indien dat de harten en de geesten zou verlichten van hen, die de wetten maken, en indien dit offer tot hervorming zou leiden van de wet van onze staat.

In de brief zegt Chessman ook nog steeds enkele feiten niet te hebben onthuld betreffende zijn betrekkingen met een „bookmakers", die onder politie-bescherming stond. Kennelijk zinspeelde Chessman hierbij op „de nieuwe bewijzen", waardoor hij reeds in een eerdere brief aan Brown sprak. Bij die gelegenheid had hij het over een „verloren lijk, dat hij zou kunnen opgraven en identificeren". Brown verwierp deze beweringen, die volgens hem slechts ten doel hebben aan de doodstraf te ontkomen. Zoals bekend, heeft Brown nooit getwijfeld aan de schuld van Chessman aan de feiten waarvoor hij ter dood is veroordeeld.

Treinramp in Californië

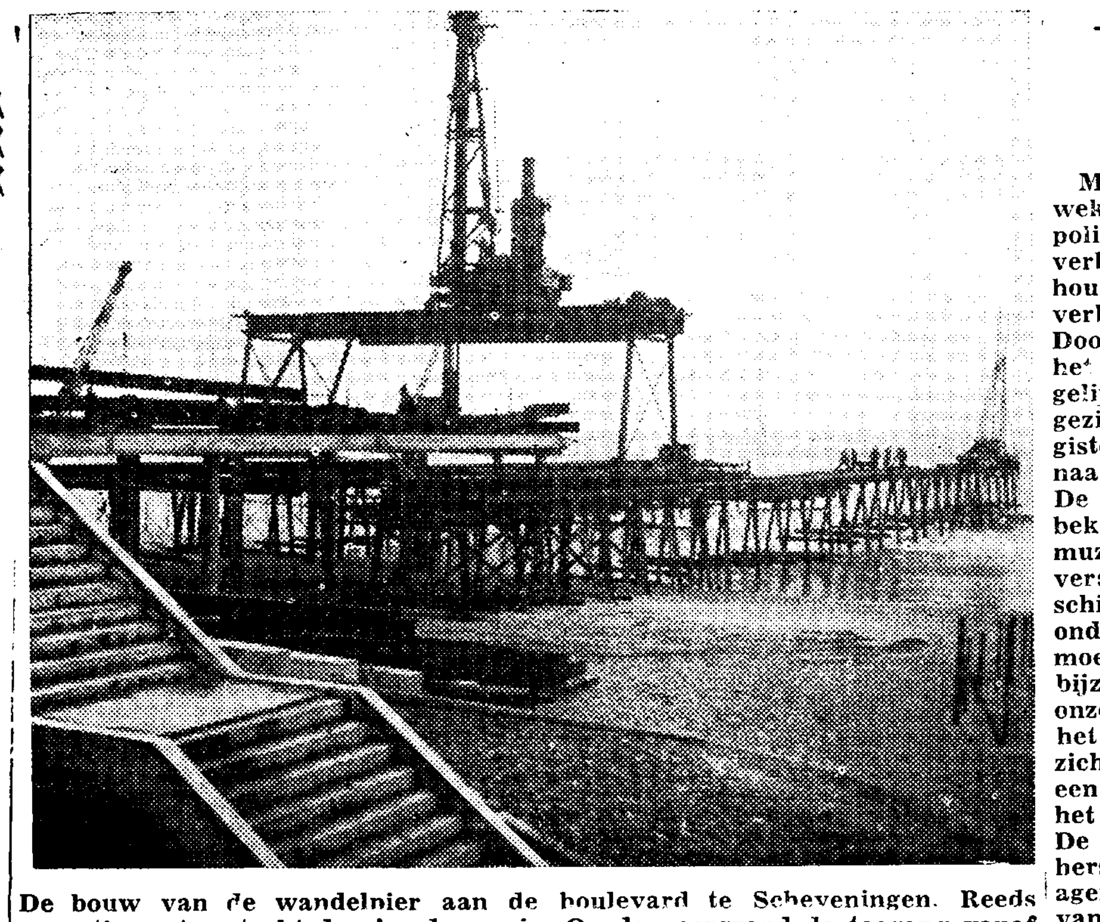
Naar schatting 25 tot 30 mensen zijn omgekomen bij een spoorweg ongeluk ten noorden van Bakersfield in Californië, waar dinsdagavond negen van de elf personenrijtuigen van de Santa Fé-express zijn ontspoord en in brand geraakt na een botsing met een tankauto. De schatting van het aantal doden is gemeld door een radioverslaggever die van de plaats van het ongeluk een reportage gaf.

Een fotograaf zei dat de eerste drie rijtuigen vrijwel in elkaar geschoven zijn. Degenen die zijn omgekomen zaten in deze wagons.

Gevreesd werd dat er nog mensen opgesloten zijn in enkele brandende rijtuigen. De hitte is zo groot dat het volgens een woordvoerder van de spoorwegen niet mogelijk is deze wagons te naderen.

In een ander rijtuig bereikte men met snijbranders de opgesloten passagiers. De trein, die op weg was van Chicago naar San Francisco, botste op een overweg met een snelheid van 120 km per uur op de tankauto. Een der tanks van de wagen ontplofte op de locomotief. De lichtflits was tot op zes kilometer afstand zichtbaar. Onder de doden bevinden zich de chauffeur van de tankauto en de bestuurders van de diesel-locomotief.

Bij het reddingswerk zijn hefschroefvliegtuigen ingeschakeld.

De bouw van de wandelpier aan de boulevard te Scheveningen. Reeds zeventig meter steekt de pier de zee in. Op de voorgrond de toegang vanaf het strand tot de pier.

De bevoegdheden van apotheker en assistent

Verschenen zijn een memorie van antwoord en een nota van wijzigingen van de landsverordening, welke de voorwaarden regelt voor het verkrijgen van de bevoegdheid om artsenijbereidkunde als apotheker of als apothekersassistent uit te oefenen. De minister van volksgezondheid drukt zijn voldoening uit over het feit, dat het ontwerp geen aanleiding is geweest tot principiële beschouwingen. Wel betreurt hij het feit, dat de beantwoording zo lang op zich heeft laten wachten. Deze vertraging hangt samen met de uitvoering van een artikel van de landsverordening, die de uitoefening van de geneeskunde regelt.

Deze uitvoering had betrekking op de aanwijzing bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van buitenlandse universiteiten en hogescholen. Het onderhavige ontwerp is daarop afgestemd. Bij de uitvoering echter zijn bepaalde gezichtspunten naar voren gekomen, aldus de minister, die zouden hebben kunnen leiden tot een wijziging van formulering van een of meer artikelen van het besproken ontwerp. De minister wijst er dan op, dat een wijziging van de landsverordening m.b.t. de geneeskunde, enige tijd zal vergen, zodat het naar zijn mening niet langer verantwoord zou zijn met de afdoening van het voorlopig verslag te wachten.

De minister blijkt bij de gedetailleerde beantwoording aan verschillende wensen tegemoet te zijn gekomen. In de nota van wijzigingen stelt de minister o.a. voor, dat de kandidaat alvorens tot het examen te worden toegelaten, het bewijs zal dienen over te leggen aan de voorzitter der examencommissie, dat hij het verschuldigde examengeld — vast te stellen bij landsbesluit — in 's lands kas heeft gestort. Verder wordt in deze nota het tijdstip bepaald, waarbij het besluit tot het tijdelijk toelaten van buitenlandse apothekers tot de uitoefening van de artsenijmengkunst vervalt.

Islamabad

Islambad-stad van de Islam - zal de naam zijn van Pakistans nieuwe hoofdstad, die nabij Rawalpindi, 300 km noordelijk van Lahore, gebouwd zal worden. Hiertoe is op een bijzondere kabinetszitting in Lahore besloten.

UNPOCO-meeting

Met een onderbreking van enkele weken werd gisteravond de eerste politieke meeting gehouden na het verbod van de gezaghebber tot het houden van demonstraties enz. Het verbod is dus blijkbaar opgeheven. Door dit uitblijven was kennelijk het plezier tot het bijwonen van dergelijke vergadering toegenomen, aangezien de bijeenkomst van UNPOCO gisteravond honderden mensen trok naar de Pieterszsteeg op Otrabanda. De wachttijd tot half negen werd bekort met Antilliaanse gramofoonmuziek. Over het algemeen had de vergadering een rustig verloop. Verschillende malen werden de sprekers onderbroken door kreten van aanmoediging. De meeste sprekers waren bijzonder fel — soms te fel naar onze smaak — in hun woorden. Aan het slot van de vergadering deed zich een klein incident voor, toen een man enige last veroorzaakte en het publiek aan de haal wilde gaan. De rust was echter weer spoedig hersteld. Een groot aantal politieagenten bevond zich in de omgeving van het terrein, maar behoefde niet handelend op te treden. Boven langs de weg stonden vier patrouille-wagens klaar voor het geval dat zij nodig mochten zijn.

Als eerste spreker voerde de heer Guillermo Rosario het woord, die in het bijzonder het feit hekelde, dat de politieke tegenstanders bang waren voor de wapens waarover hij beschikte. „Dat zijn geen revolvers. maar is het geschreven en gesproken woord", aldus de spreker, die ook uitvoerig inging op de negen dagen. die hij had „gezeten". Hij merkte in dit verband op, dat niemand hem een fout zou kunnen verwijten. Hij bestreed verder hetgeen de heer Gorsira had opgemerkt t.a.v. de besmeuring van het beeld. Omdat een bekende van de heer Godet enkele opmerkingen schreeuwde, ging de spreker ook hier op in en deelde mee, dat de heer Godet in hongerstaking zou zijn gegaan.

Spreker ging verder in op het feit, dat bij D.O.W. 24 man ontslagen zijn. allen landskinderen, terwijl er bij die dienst nog vele buitenlanders werkzaam zijn, aldus de spreker.

De heer G. Rosario maakte duidelijk. dat de strijd van zijn partij gericht was tegen de blanken van kwade wil („blancunan di mala fe"), niet tegen de goed-gezinde blanken en dat zijn partij tezamen met de N.V.P. en de C.O.P., die grotendeels bestond uit blanken, die het echter goed voor hadden met de Antillen, zou blijven strijden voor de rechten van de Antillianen. „Geduld moeten wij echter hebben alvorens wij ons doel kunnen bereiken. Wij zullen het echter bereiken."

De volgende spreker was de heer Pieternella, die sprak over een regering, die op vrees was gebaseerd. Spreker eiste met luide stem, dat er vrije verkiezingen zouden worden uitgeschreven, terwijl hij de mening was toegedaan, dat het bestuursbeleid diende te voorzien in het verstrekken van meer werkgelegenheid.

De heer Manuel Augusta onderstreepte de eis voor vrije verkiezingen en hekelde de vriendjespolitiek, zoals die door de families, die aan het bewind zijn, wordt toegepast.

De volgende spreker was Rafael Martha, die als de wapens voor de strijd, die gestreden moest worden, noemde: het aandringen op vrije verkiezingen en het gebed.

De heer Frits Brito merkte op, dat op 30 januari 1960 een einde was gekomen aan de democratie op Curaçao. Spreker besteedde verder aandacht aan de groeiende werkloosheid, waarbij de aanwezigen meesten denken aan de kinderen, die er het slachtoffer van zouden worden.

Het raadslid Cijntje voerde eveneens het woord en begon met te verklaren, dat van hetgeen hij op deze plaats eerder had verklaard, geen jota wenste terug te trekken. Aan de hand van voorbeelden in Cuba en Venezuela maakte spreker duidelijk, dat de macht bij de arbeidersbevolking berust en dat geen enkele regering zonder de medewerking der arbeidersklasse kan regeren. In dit verband herinnerde hij aan het wapen „staking". Aan het slot van zijn betoog, dat hij met felheid voordroeg, verklaarde spreker, dat men nog enige tijd moest wachten. maar als er geen bevredigend antwoord zou komen op de gestelde vragen (verkiezingen enz.), dat men dan de geëigende middelen zou dienen te gebruiken. Ten slotte eiste spreker met verheffing van stem de eis voor vrije verkiezingen, hetgeen beantwoord werd met een herhaald: „eleccion!", door de honderden aanwezigen.

De heer Rodriguez legde er de nadruk op, dat de geschiedenis zich herhaalt. „In januari hebben wij de 100e verjaardag van het afsterven van Mgr Niewindt herdacht, die zijn leven lang heeft gestreden tegen de slavernij. De geschiedenis heeft zich herhaald. De toenmalige slavenshons hebben ons nu weer in slavernij gevoerd", aldus de spreker, die het betreurde, dat twee K.V.P.-ers hieraan hun medewerking geven.

Ook Rafael Rosario voerde het woord, waarbij hij de nadruk legde op het feit, dat alle mensen gelijk zijn, zodat men niet een meerderwaardigheidsgevoel mag bouwen op zijn verschil in pigment. Hij noemde vrees de ergste vijand, die de Curaçaoënaars konden ontmoeten en riep op deze vrees uit te bannen.

Over het algemeen vroeg de bijeenkomst, ondanks de felheid waarmee men sprak, een rustig karakter. Een der sprekers toonde een kwalijke mentaliteit t.o.v. de gezaghebber. De gezaghebber was trouwens meermalen het mikpunt van felle aanvallen.

Rond elf uur kon de heer G. Rosario de vergadering beëindigen, na in zijn slotwoord ook de „kwestie-Van Gijn" te hebben aangehaald, in welk verband hij de mening uitsprak als zou de gehele Curaçaose dagbladpers in meer of mindere mate gemuilkorfd zijn.

Eric de Noorman — De Ontembare

113. — Je beweert dus, dat de Skalde overgelopen is naar de Bohuslaners", stoot Eric ongelovig uit. De krijger knikt bedremmeld. „Hij is nu de raadsman van de vorst van Bohuslan", verklaart de andere uitgewisselde krijger. „Zijn invloed is groot op de burcht, ginds......". Hij wijst achter zich in de richting waar hij vandaan kwam. Van de vrolijkheid, waarmee deze tocht enkele uren terug begon, is niets meer over. Zwijgend en bedrukt rijden de manschappen achter Eric aan terug naar Ottars burcht. Somber overdenkt de Noorman de konsekwenties van het overlopen van de Skalde. De poging om de spionnen van Bohuslan om de tuin te leiden, had dus geen zin. De Skalde kan precies zeggen hoe groot Erics leger is en nog veel meer. Maar waarom dan die spionnen gestuurd? vraagt hij zich af. Waarschijnlijk vertrouwt men hem niet helemaal...... Hij slaat zich opeens met de vuist op het bovenbeen en zegt luid: „Neen. Ik geloof niet, dat het zo eenvoudig te verklaren is......" De mannen in zijn nabijheid kijken nieuwsgierig en afwachtend naar hem op. Maar Eric gaat niet verder.

Daarvoor is de veronderstelling, die in hem opkomt te gewaagd Veronderstel, dat de Skalde een dubbele rol speelt Wel, Eric is niet de enige, die op die gedachte komt. Ook Regin heeft zojuist het opzienbarende nieuws van Skalde's komeetachtige opkomst vernomen, wat hem een hele tijd sprakeloos, maar niet geluidloos maakt. „Die verdwaalde liedjeszanger speelt dubbel spel", komt er dan verstaanbaar uit. „Maar dat heeft de langste tijd geduurd, geloof dat! Ik zal hem ontmaskeren, zowaar als ik Regin heet!"

DE EILANDER

ROMAN VAN DE LOKKENDE ZEE

door

KLAAS TOXOPEUS

45

Pas na enkele seconden bemerkte zij, dat er iemand in de kamer was. Bevreesd keek zij op. Nee, het was niét het angst-dier.

Het was Menke. Zij sloot juist de deur. Die tergende ogenblikken hadden niet langer dan enkele seconden geduurd.

„Ik kon het thuis niet meer uithouden", sprak Menke zacht. „Vader is naar 't strand met de paarden en moeder ligt te bed. Mag ik wat bij jou komen zitten, moeder Hedland?

Clara liep op naar toe en omarmde haar „Wat ben ik blij dat je komt!" zei ze schor. „Nog nooit heb ik zo'n verschrikkelijke angst gehad als vanavond!"

Menke had bij het binnentreden al gezien, dat moeder Hedland aan de grootste vertwijfeling ten prooi was geweest. Een gedeelte van een trui, waarmee Clara blijkbaar bezig was geweest, lag op de vloer met de breipennen er nog in.

Menke ging zitten. Op datzelfde ogenblik trof het ook haar, hoe intens stil het in de woonkeuken was. Er was hier iets beklemmends, alsof er voor het moment dat zij was binnengekomen iets vreselijks was gebeurd in het vertrek. Of was het Clara's angst, die Menke nu naar zich toe haalde?

„Ik heb zo gebeden om van die angst verlost te worden, Menke", zei moeder Hedland zacht, „en toen kwam jij. God heeft mijn gebed verhoord."

„Zou 't je gerust stellen, moeder Hedland, als wij samen nog wat baden....?" vroeg Menke. Zij keek de oudere vrouw niet aan, bevreesd dat die haar verzoek vreemd zou vinden.

Doch Clara knikte dankbaar. Zij greep naar de bijbel, die op het boekenplankje boven de radio stond. Zij zocht even een tekst en las toen met duidelijke stem: „...De leerlingen werden zeer bevreesd en zeiden: Heer, laat deze storm bedaren, want wij zullen vergaan. En Hij ontwaakte en zeide: „Wat zijt gij bevreesd, kleingelovigen... weet gij dan niet dat Ik bij u ben...?"

Menke huiverde. Zij vouwde de handen, toen Clara Hedland het gebed sprak: „Heer, Gij zijt altijd bij ons. Wij zitten hier maar met twee vrouwen en we zijn zo bang, Heer. Wij denken dat U ons niet ziet, omdat U slaapt. Is dat niet krek hetzelfde als op het meer, met de storm, Heer? Gij weet toch wel, dat wij hier zo zitten... Er is in ons niet veel goeds, waarom U ons zou kunnen liefhebben, maar toch hebben wij onze zorgen, Heer... Wees een beetje genadig voor ons.... Wij hebben u zo verschrikkelijk nodig... Wij bidden U samen voor die mensen daarbuiten..., voor de jongens van de reddingsboot voor Menke haar vader en voor mijn Chris... en... en... voor Hedwig ook, Heer..."

Zij liet het boek zinken en viel met het hoofd voorover, snikkend op tafel. Menke was doodsbleek geworden. Zij was niet tegen grote emoties opgewassen. Zij liep snel naar de kraan en schonk een glas water vol.

„Hier.... drink 'ns...." zei ze, naast de oudere vrouw knielend. Met klapperende tanden nam Clara Hedland enkele teugen. Zij streelde Menke over het hoofd en wilde iets zeggen. „Stil maar, moeder Hedland, stil maar," zei Menke. „Zeg nu maar niks.... Ik begrijp 't toch allemaal wel....?"

Geen van beide vrouwen bemerkte dat de deur opnieuw was opengegaan. In de deuropening stond Simon de Rijke. Zijn ogen stonden verwilderd. Hij was tot het middel toe nat. Hij scheen op het punt om iets te roepen, doch het zien van beide vrouwen had hem daarvan op het laatste moment weerhouden.

Met beide handen hield hij een bruine aktentas vast. Het water sijpelde eruit. Wanhopig keek de oude jutter naar de twee vrouwen. Hij maakte opnieuw aanstalten om iets te gaan zeggen, doch zich plotseling bedenkend legde hij de aktentas op tafel en verdween weer even geluidloos als hij gekomen was. Bij de deur lichtte hij zijn blauwe schipperspet, als voor een dode.

Minutenlang was Clara Hedland niet in staat tot spreken. Menke prevelde geruststellende woordjes, alsof de oudere vrouw een kind was. Eindelijk had Clara zich wat hersteld. Met de rug van haar hand veegde ze haar tranen weg. Ze glimlachte een beetje beschaamd naar Menke, omdat zij zich zo had laten gaan.

Toen zagen haar ogen de aktentas. Eerst sprak ze geen woord, doch toen riep ze:

„Menke, kijk!" Zij greep zich aan het meisje vast en begon te kermen alsof haar hart zou breken.

Ze wordt krankzinnig, dacht Menke.

Clara liep langzaam op de tafel toe, met ogen die heel in de verte iets schenen te zien dat voor geen ander waarneembaar was. Zij opende de tas en nam er iets uit. Toen begreep Menke, waarom Clara Hedland zo ontsteld was geweest bij het zien van de tas. Op de tafel stond een kleine zeilklomp, haveloos en drijfnat. Menke herkende het stukje kinderspeelgoed direct. Snel dwong zij Clara Hedland om te gaan zitten, doch de oudere vrouw verzette zich heftig. Zij rechtte daarentegen haar rug, steeds starend naar de zeilklomp.

Toen begon ze te spreken, met een stem, die Menke nog nooit van haar had gehoord.

Als een zieneres, sprak Clara Hedland:

„Ik dank U, Heer...., voor dit teken uit Uw hand... Wij hebben Uw woord verstaan... Ik beloof U, almachtige Heer..., als dit het teken is van Hedwigs redding dan... dan, Heer, zal ik hem teruggeven aan de zee die hem heeft teruggebracht naar zijn moeder en naar Menke... Zowaar Gij leeft, Heer. Ik zal de zee niet meer vrezen, Heer... als zij mij Hedwig teruggeeft... Ik buig mij voor Uw heilige wil... Want ook de zee is door U gemaakt...."

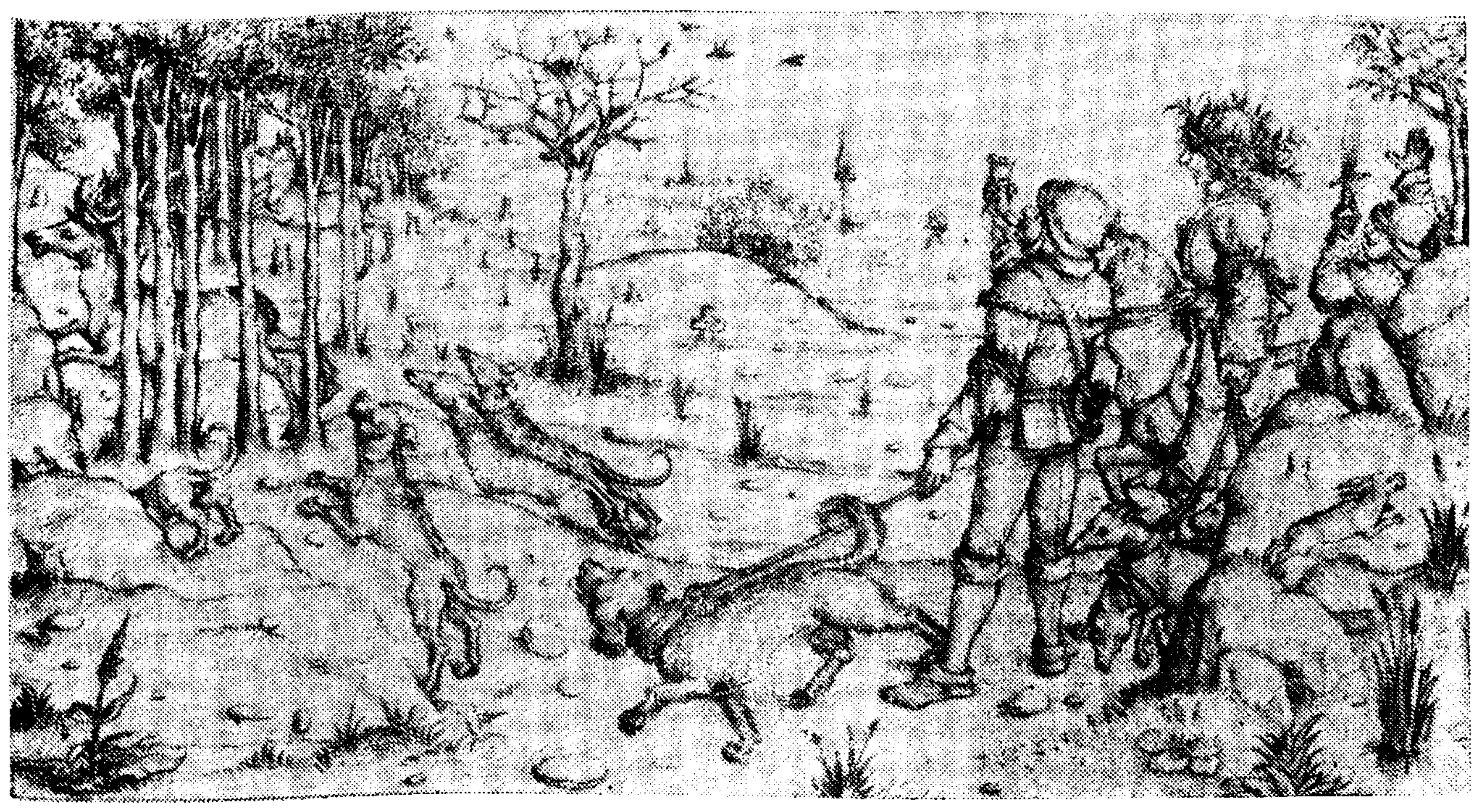
Uitgeput door alle doorstane emoties ging Clara Hedland zitten. De spanning brak en Menke voelde de neiging in zich opkomen, hard weg te lopen. Zij had het gevoel, getuige te zijn geweest van iets dat grootser was dan al het andere. Clara's plechtige eed klonk nog in haar oren na. Zacht begon zij te huilen.

(Wordt vervolgd)

KUNST-CONTACT

Voor de derde maal

Openbaar kunstbezit Uw museum thuis

Zondag 13 maart, 's avonds om kwart voor negen, start via de Curom de nieuwe cursus Openbaar Kunstbezit. De cursus 1960 is de vierde, die de ether ingaat, en de derde, die op Curaçao te beluisteren zal zyn. Wie het gevoel mocht hebben, dat deze moie kleurenreprodukties van al dan niet beroemde, maar in ieder geval belangwekkende schilderijen en tekeningen alleen bestemd zijn voor mensen, die de kunst met de paplepel ingegoten hebben gekregen, zou eens de moeite moeten nemen om naar het kantoor van het Cultureel Centrum Curaçao te gaan, waar de nu verschenen jaargangen ter inzage liggen. Het is al vaker voorgekomen, dat iemand, die op deze manier met Openbaar Kunstbezit kennis maakte, zich onmiddellijk als lid opgaf voor de komende cursus, en er de vorige albums bijbestelde bovendien. In het Cultureel Centrum kan men dagelijks van 8 tot 4, dus ook tussen de middag, terecht. Niemand zal u er in laten lopen, maar er ligt een groot boek klaar, waarin ieder, die zich wil abonneren, onmiddellijk en secuur wordt opgeschreven.

Men weet zich dan voor zeven gulden verzekerd van de nieuwe platenserie, de radio-causerieën, die op elke plaat een toelichting geven van een sterke band, waar alles in opgeborgen kan worden.

Sinds enige tijd worden er, voor wie dat wil, wissellijsten bijgeleverd. In zo'n lijst kan men, door middel van een handgreep, iedere week een nieuwe plaat schuiven. Zo krijgt men gelegenheid, wanneer de inhoud tijdig wordt verwisseld, alvast een paar dagen aan een reproduktie te wennen, voordat de radio-causeur er tekst en uitleg bij geeft. En waarom zou men, wanneer een van de platen een meer dan gewone indruk heeft gemaakt, aan het eind van de cursus die wissellijst niet heel gewoon aan de muur laten hangen? Ook deze lijsten zijn, tegen betaling van drie gulden, bij het C.C.C. verkrijgbaar. Het is wel de bedoeling dat degene, die zich op de cursus 1960 abonneert, meteen bij inschrijving het abonnementsgeld voldoet. Die inschrijving kan zowel bij het C.C.C. als bij boekhandel Salas geschieden. Ook de cursus 1959, die van verleden jaar dus, is nog verkrijgbaar.

Wacht er niet te lang mee, zouden we zeggen. U zult er werkelijk geen spijt van hebben. Zelfs al zou u strijk en zet vergeten om zondagsavonds naar de radio te luisteren, dan nog zou de post — want zo is de post nu eenmaal — u op gezette tijden een enveloppe in de bus bezorgen, waarin u, behalve de nieuwe platen, ook de tekst van de radiocauserieën vindt. Alles samen past dan weer mooi in die blauwe band, waarover we het zoëven hadden.

Deze gebundelde reprodukties vormen een waardevol bezit; waarom zou men wel een willekeurig boek met kunstreprodukties kopen — die men misschien óók nooit in werkelijkheid zal zien — en niet dit vaderlands bezit, waarvan de kans op herkennen, vroeger of later, veel groter is? En is het bladeren in deze albums geen fijn tijdverdrijf voor grotere kinderen, die ziek zijn bijvoorbeeld en toch gráag iets te doen hebben?

Via de kinderen komen we op de scholen terecht. Verschillende scholen op het eiland hebben zich meteen belangstellend getoond, toen de cursus werd geintroduceerd. Anderen hebben vermoedelijk tot de vierde cursus gewacht met zich als abonnee op te geven.

In Nederland is Openbaar Kunstbezit een groot succes, ook al om de toegangskaart tot een aantal musea, die bij het abonnementsgeld is inbegrepen. In dat opzicht is de keus op Curaçao niet zo ruim, al mogen we dan wèl naar hartelust in het Curaçaos Museum ronddwalen. Er is, zoals gezegd, voor deze cursus in Nederland grote belangstelling. Er is nu zelfs een uitwisseling met België tot stand gekomen, terwijl men zich ook in Zuid-Afrika niet onbetuigd laat.

Overigens draagt ook de Curom tot deze spreiding een steentje bij: zo heeft de Nederlandse kolonie in Caracas gemeld, met veel genoegen naar de zondagse Kunstbezit-uitzendingen te luisteren.

Zo, en dat was het dan eigenlijk wel. Gaat u eens naar het C.C.C., zouden we zeggen. Voor de prijs van drie bioscoopjes krijgt u een heel museum thuis.

Johan Heesters terug

Na vijfentwintig Weense jaren is de tenor Johan Heesters terug in Nederland. Hij komt er de hoofdrol zingen in Millöckers „Der Bettelstudent". Er zijn voor de beroemde zanger en acteur aan zijn wederoptreden in het vaderland vele emoties verhouden. Het moest juist de „Bettelstudent zijn, die hem in 1934 uit Nederland weghaalde, waar hij tien jaar eerder zijn debuut had gemaakt in „Si j'étais Roi". Hij was er voor het operettepubliek een begrip geworden. Lehár noemde hem in 1934, toen hij in Wenen moest voorzingen en er als beste van 21 kanddaten werd aangewezen, „de beste Danilo die ik ooit gezien heb". Hij is zich daarna meer en meer op toneelspelen toe gaan leggen, een tak van kunst waartoe indertijd — veertig jaar geleden — bij Willem Royaards de basis werd gelegd. In de Amsterdamse Stadsschouwburg, dezelfde waar hij toen in kleine rollen optrad, zal de beroemde Weense Nederlander nu triomfen gaan vieren.

Concertgebouw-orkest krijgt twee leiders

Er is, dunkt ons, goed nieuws voor ieder die het Amsterdamse Concertgebouw een warm hart toedraagt. Het heeft bijna een jaar geduurd, voordat bekend kon worden gemaakt wie de plaats van Dr. Eduard van Beinum voor het orkest zou kunnen innemen. Er zijn in de afgelopen maanden vele gissingen gemaakt. Men lijkt nu voor de moeilijkheden een oplossing te hebben gevonden. In het seizoen 1960-1961 zijn voor een vrij groot aantal concerten geëngageerd de heren Eugen Jochum en Bernard Haitink, die eveneens de Amerikaanse toernee van het orkest, in het voorajar van 1961, zullen leiden. Vóór het begin van het seizoen 1961-1962 mag men verwachten dat er een definitieve beslissing gevallen zal zijn. Slaagt de voor het komende seizoen beoogde nauwe samenwerking tussen de heren Jochum en Haitink, dan is stellig te voorzien dat men hun een vaste verbintenis als eerste dirigenten zal aanbieden, en dat zij deze zullen aanvaarden. Voor het seizoen 1960-1961 loopt het contract met George Szell nog. Het is onwaarschijnlijk, dat dat verlengd zal worden. Eugen Jochum en Bernard Haitink zullen ieder met het Concertgebouworkest verscheidene grammofoonplaten maken. De Deutsche Grammophon Gesellschaft, die een vast contract met de heer Jochum heeft, heeft er in toegestemd dat de dirigent tevens ten behoeve van het Concertgebouworkest voor het merk Philips optreedt.

Het bestuur van het Concertgebouworkest heeft laten weten, dat het aantal gastdirigenten in de toekomst beperkt zal worden. Het zal voor iedereen een verademing zijn, dit goede nieuws te vernemen. Wanneer wij rekening houden met de aawezige moeilijkheden en de bestaande hindernissen, had men, naar onze mening, geen betere keus kunnen doen.

Dezer dagen hebben wij bericht over een schilderij van Leonardo da Vinci, dat in België is opgedoken. Het bewuste doek is hierbij afgebeeld: het stelt het mystieke huwelijk van Sint Catharina voor. De twee vrouwen zijn Leonardo's natuurlijke moeder en de echtgenote van zijn vader, die zelf in de linker-onderhoek van het schilderij is afgebeeld. De heer Frans van Heesvelde had een goede neus, toen hij bij een Brusselse antiquair het totaal vervuilde doek voor een matig prijsje kocht. Hoeveel hij er voor heeft betaald heeft hij tot nu toe niet willen zeggen. Het doek meet 50 bij 65 centimeter en is gedateerd 1505. De kunstexpert en Leonardist Rabbione, die hier naar het schilderij staat te kijken, heeft de echtheid ervan aangetoond.

Curacao's historie III

Gouv. Beaujon door de Raad afgezet

Vrijheid, gelijkheid en broederschap

In de Amigoe di Curacao van 9 februari zagen wij hoe en waarom complotten werden gesmeed tegen gouverneur Jan Jacob Beaujon. In november 1796 beschuldigde de raad de gouverneur van prinsgezindheid en Beaujons antwoord - in dichtvorm - was niet bepaald om de raad te overtuigen. Op 1 december 1796 besloot de raad met eenparigheid van stemmen Beaujon provisioneel te excuseren, m.a.w. af te zetten, en het geval voor te leggen aan de bevoegde autoriteiten in Nederland. Terstond werd, hoe kon het anders, Lauffer tot directeur a.i. aangesteld. Deze nam de benoeming aan onder voorwaarde, dat hij ook commandant van de burgerij zou blijven, wat hem werd toegestaan.

Op 5 december werd Lauffer geinstalleerd en op 6 december 1796 werd de officiële publicatie van het gebeurde gedaan:

Vryheid, Glykheid. Broederschap
Wy Raaden des Eylands Curacao
allen degeenen, die deeze zullen
sien ofte hooren leezen,
heil en broederschap, doen te
weeten -

Hierna volgt een uiteenzetting, hoe Beaujon het vertrouwen verloren heeft, provisioneel geëxcuseerd werd, zoals de fraaie term vor zijn afzetting luidde, en Lauffer als directeur a.i. was aangesteld.

De rust was hiermede natuurlijk niet hersteld. Revolutie baart revolutie. De afzetting van Beaujon - welk een zwakke figuur deze ook was - en de uitroeping van Lauffer, ook al is deze later door de Staten-Generaal bekrachtigd en ook al is Lauffer de geschiedenis ingegaan als een bekwaam regent, - dit alles verwekte slechts wrevel bij degenen, die zich door Lauffers benoeming gepasseerd gevoelden. Want de merkwaardige situatie deed zich voor, dat Lauffer, die er met de steun der Fransen was gekomen, geenszins zo Fransgezind was als velen hadden gehoopt. De Franse receveur op ons eiland vond in degenen, die nu weer ontevreden waren, een even prettig meegaande groep, als hij voorheen onder de aanhangers van Lauffer had gehad. Onder hen, die op het directeurschap geaasd hadden, vond de receveur thans de ontevredenen.

Burgerij Verdeeld

Aanvankelijk bleef de toestand rustig. In de loop van 1797 ontstond evenwel een kwestie over de houding van de fiscaal mr. Pieter Th. van Teylingen, die na een aanklacht tegen hem in 1785 door een aantal burgers, in 1787 was ontslagen. Na het onderzoek door de commissie Grovestins-Boey was Van Teylingen in 1789 weer in zijn ambt hersteld, maar velen verweten hem, dat hij te lankmoedig was jegens kleurlingen en revanche nam op degenen, die in 1785 het rekest tegen hem hadden ondertekend. Op 10 augustus 1797 werd Van Teylingen andermaal door de raad ontslagen; in zijn plaats werd benoemd mr. Cornelis Spencer, een advocaat die tezamen met mr. Jean P. Amalry in 1789 was geschorst vanwege het dienen van twee partijen en het huldigen van revolutionnaire ideeën. Spencer was echter weer toegelaten tot de balie na zijn heldhaftig gedrag bij het slavenoproer van 1795. Nu maakte hij promotie tot fiscaal.

De tijden waren veranderd. Zijn revolutionnaire ideeën waren en vogue. Om de moeilijkheden, die Van Teylingen in de raadsvergaderingen had veroorzaakt, te voorkomen, werd bepaald, dat Spencer geen zitting in de raad zou hebben. Ambtshalve zat de fiscaal zonder stemrecht in de raad, maar doordat zij de enige jurist daar was, was zijn invloed er groot.

Receveur-délégué namens de Franse agent op Guadeloupe was in deze jaren Jean Baptiste Tierce, iemand die al sinds vele jaren op Curacao woonde en burgerrecht had verworven. Hoe het in revolutiedagen kan verkeren, bleek aan Wierts, die een jaar tevoren samen met Valteau Beaujon van Engelsgezindheid had beticht. Tierce nu verweet Wierts Engelsgezindheid en voerde als bewijs aan, dat Wierts, naar hem twee Franse officieren hadden verzekerd, aan het bestuur van Martinique zou hebben geschreven de haven van Curacao te zullen overleveren als de Engelsen maar twee ogrlogsschepen wilden zenden. In 1798 zou Wierts, zo verklaarde Tierce, contact hebben gemaakt met een Engels oorlogsschip, dat hier kwam om krijgsgevangen matrozen op te halen.

Wierts werd ter verantwoording in de raad ontboden, maar hij liet zich verontschuldigen, „hebbende iets aan 't been". Later weigerde Wierts toelichting, omdat hij des raads bevoegdheid in dezen niet erkende. En korte tijd later richtte de vroeger zo Fransgezinde Wietrs zich tot de raad met beklag over wanordelijkheden, begaan door de bemanning van Franse kaperschepen. Wierts is 28 october d.a.v. overleden.

Het in 1784 aangevangen proces van onderlinge onmin bleef onverminderd voortwoeden. De omstandigheden brachten mede, dat de onverkwikkelijke zaken, die Grovestins en Boey hadden aangestipt, niet konden worden bestreden. De blanke protestanten waren verdeeld in groepen vóór en tegen de nieuwe ideeën, de katholieken wegens achterstelling en de Joden wegens het uitblijven van de in 1796 in Nederland doorgevoerde gelijkstelling in burgerrechten. De slaven worden na de onderdrukking van de opstand van 1795 over het nietverlenen van vrijheid. De vrijen klaagden over hun armoede en de bedelstaf, waartoe velen hunner in die tijd vervielen, bracht hen tot verdere ondeugd. Geholpen hebben de klachten niet: eerst in 1825 werden de Joden in burgerrechten gelijk gesteld en pas in 1863 kregen de slaven de vrijheid.

Uit al dit gewuzie ontstonden partijen: de **Godos** of Prinsgezinden stonden tegenover de **Patriotten,** die Fransgezind waren; een groep heette **Japi Boom** en stond fel tegenover de groep **Van der Dijs.** Het is niet meer mogelijk precies te achterhalen wat de verschillende partijen, die zich in die woelige dagen op ons eiland vormden, feitelijk nastreefden. Veel ervan zal niet anders dan burenruzie zijn geweest, opgeblazen met de kracht van de passaat. Velen verlieten maar liever deze rumoerige omgeving.

Ook de oude vete tussen de Joden van Punda en Otrobanda laaide weer op. Over het algemeen waren de Joden Oranjegezind. In 1797 kozen sommige Joden van Otrobanda evenwel de partij der Patriotten. Niet dat zij zo geporteerd waren voor de leuze van „vrijheid, gelijkheid en broederschap". — zij waren van even aristocratischen huize als de „godos" van Punda — maar om dit als wapen te gebruiken in hun religieus-juridisch geschil en zich los te maken van het oppertoezicht der parnassim van Mikvé Israël.

De dood van Wierts en de vervanging van Van Teylingen door Spencer, brachten enige rust. Het jaar 1798 verliep zonder schokkende gebeurtenissen, al baarde de geldnood waarin de eilands-kas verkeerde zorgen. Engelse kapers maakten de Atlantische Oceaan onveilig. Zendingen uit Nederland bleven uit. Van 1795 tot 1802 is hier geen enkel schip uit Nederland aangekomen. Als gevolg hiervan moesten de Medea en de Ceres, de twee hier gestationneerde oorlogsschepen en hun bemanningen, door het Curaçaos bestuur worden verzorgd, wat veel geld kostte. De landsloterij, nog onder De Veer opgericht, leverde onvoldoende baten, een in 1797 uitgeschreven lening bracht slechts kleine sommen op; een tweede in 1798, niets. Het kwam zover, dat de raad tot het wel heel eigenaardige besluit kwam Pieter François Diedenhoven, die als de rijkste man van Curaçao gold en die weigerde alleen de lasten te dragen, te bevelen ƒ 120.000 voor te schieten, met als onderpand de gehele kaapvaartkas. Waar de raad deze bevoegdheid aan ontleende, is niet bekend.

Tegenover ruim 87.000 peso's ontvangsten in 1799 stonden 178.000 peso's uitgaven. Onder deze omstandigheden waren ook Diedenhovens

J. HARTOG

Geldleningen ten behoeve van eilandgebieden

Verschenen is een ontwerp-landsverordening met memorie van toelichting met betrekking tot het aangaan van geldleningen ten behoeve van de eilandgebieden Curaçao en Aruba. Deze geldleningen blijken acht miljoen gulden groot te zijn. In het ontwerp wordt overwogen, dat de beide eilandgebieden t.b.v. de financiering van de uitbreiding der waterdestillatie-inrichtingen en de uitvoering van andere werken, die de economische ontplooiing van de eilandgebieden bevorderen, dringend behoefte hebben aan opneming van gelden op lange termijn, terwijl de Nederlandse Antillen haar medewerking wensen te verlenen aan het op korte termijn beschikbaar komen van deze gelden.

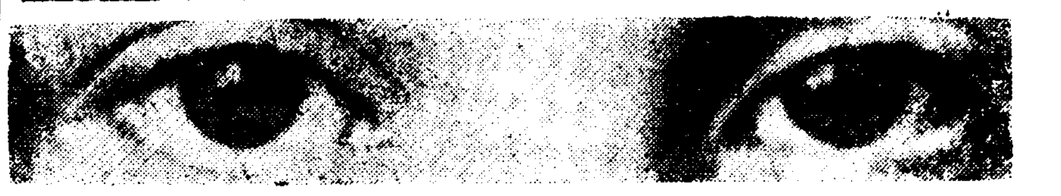
In het ontwerp wordt vastgesteld dat ten name en ten laste van de Ned. Antillen bij landsbesluit in 1960 een geldlening kan worden aangegaan ter grootte van acht miljoen gulden of de tegenwaarde daarvan in andere valuta met een looptijd van ten hoogste twintig jaar. Het land zal deze lening aangaan tegen een rente, koers van uitgifte en overige voorwaarden, die bij landsbesluit bepaald zullen worden. De voorwaarden waaronder het land het geld zal uitlenen aan de eilandgebieden zullen zoveel mogelijk gelijk zijn aan de voorwaarden die verbonden zijn aan de op te nemen geldlening. De kosten van bovenbedoelde geldleningen komen ten laste van de eilandgebieden Curacao en Aruba. Verder zal bij landsbesluit alles worden geregeld wat nodig is om deze landsverordening uit te voeren.

In de Memorie van Toelichting wordt verwezen naar de eilandsverordeningen van het eilandgebied Curacao d.d. 5 februari (lening van 5 miljoen) en van Aruba d.d. 4 februari (lening drie miljoen). In de memorie wordt de toelichting van Curacao en van Aruba aangehaald met betrekking tot de projecten waarvoor het geld nodig is. Voor beide eilandgebieden behoort daar de waterdestillatieinrichting toe, en de verbetering der haveningangen. Voor Curacao verder het volkswoningcomplex, de aandelen in N.V. Hotelmaatschappij El Curacao, voor Aruba de kapitaalsverstrekking aan de Watervoorzieningsdienst en de uitbreiding der nutriculture farm.

Uit de M.v.T. blijkt dat reeds een voorlopige offerte voor de verstrekking van genoemde bedragen van vijf en drie miljoen, te plaatsen in Nederland en gedeeltelijk in Curacao en Aruba, is ontvangen.

Uit de toelichting der artikelen blijkt dat men rekening diende te houden met de mogelijkheid dat de definitieve offerte in Nederlandse guldens zou komen te luiden, reden waarom men de passage heeft opgenomen „of de tegenwaarde daarvan in andere valuta". De voorlopige offerte noemt verder een rente van vijf procent en een koers van uitgifte van honderd.

visie op het wereldgebeuren

(Vervolg van pagina 1.)

millan, nog steeds bekleedt: Lloyds opmerking heeft de ergenis opgewekt van president Nasser. De Egyptische heerser heeft dezer dagen bij twee gelegenheden in de meest felle bewoordingen gezegd, dat hij nooit iets met de „drie partijenverklaring" te maken had willen hebben, en dat hij er nu helemaal niets meer van wilde horen. Nasser zei, dat de verklaring van 1950 begraven was in de aarde van Port Said, doelend op de Brits Franse politionele actie van 1956 die door Amerika tegengewerkt werd. Op het eerste gezicht zou men geneigd zijn de juistheid van Nassers opmerking te erkennen, maar men verliest dan uit het oog, dat in 1958 Amerika en Engeland wel in gezamenlijk overleg opgetreden zijn om de veiligheid in het Midden-Oosten te garanderen. Na de staatsgreep in Irak werden er immers gelijktijdig Britse troepen naar Jordanië en Amerikaanse troepen naar Libanon gestuurd. Eisenhower, die in 1956 de expansiepolitiek van Nasser nog niet zo somber in zag, wilde twee jaar later voorkomen, dat de Egyptische machthebber, die Syrië kort tevoren al geannexeerd had, zijn rijk verder zou vergroten. De Amerikaanse president had in de loop der jaren begrip gekregen voor de visie van de Britse Conservatieve regering op het machtsstreven van Nasser. Nasser die in 1956 vervuld was van een diepe haat tegen Engeland en Frankrijk, gaat nu even fel te keer tegen Washington als tegen Londen en Parijs. Hij heeft gezinspeeld op de mogelijkheid, dat hij opnieuw de olietoevoer van uit Irak zal stopzetten, zoals hij dat vier jaar geleden deed. Caïro is in een diepgaand conflict gewikkeld met Bagdad, en hij kan Irak dus niet dwingen de olieleveringen aan het Westen te staken. Hij kan echter wel de pijpleidingen, die van Irak via Syrië (dus over het grondgebied van de Verenigde Arabische Republiek) naar de Middellandse Zee lopen, laten dicht draaien.

—x—

Nasser, die deze week veel ophef heeft gemaakt van de tweede verjaardag van de Verenigde Arabische Republiek, is in een zeer agressieve stemming. In de hoofdstad van zijn „provincie Syrië," Damascus, heeft hij maandag felle beschuldingen gericht aan de regeringen van Amerika, Engeland, Frankrijk, Israël en Irak. Hij is vooral zo kwaad, omdat van Westerse zijde onlangs de kwestie van de vrije toegang door het Suezkanaal voor Israëlische schepen en goederen weer naar voren is gebracht. (Zelfs de pogingen van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Hammarskjöld, om de discriminatie ten aanzien van Israël opgeheven te krijgen hebben geen resultaat gehad).

Nasser verspreid in de Verenigde Arabische Republiek het verhaal dat Israël een aanval voorbereid op Syrië. Intussen concentreert hij zelf troepen aan de grenzen van Israël. De militaire bewegingen in de V.A.R. hebben in Israël zoveel onrust teweeg gebracht, dat de Israëlische regering de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties schriftelijk op de hoggte gesteld heeft van de bedreiging door Nasser. De Egyptische heerser probeert opnieuw Israël te provoceren tot een gewapende actie. De Israëlische minister van Buitenlandse Zaken, mevrolw Golda Meir, heeft Amerika en Engeland gevraagd om te proberen Caïro te weerhouden van verdere uitdagingen aan het adres van Israël. Maar Nasser is kennelijk op de hoogte gesteld heeft van tuele Amerikaans-Britse waarschuwingen veel aan te trekken. Hij voelt zich sterk, omdat hij op de steun kan rekenen van de Sovjet-Unie. Er gaat op het ogenblik een constante stroom van Russische wapens naar de Verenigde Arabische Republiek, en de Sovjet-Unie voert een waar propaganda-offensief tegen Israël. De Russen die zich in het conflict in het Midden-Oosten van 1956 aan de zijde van Amerika schaarden, hebben in 1958 de Amerikaanse troepenzendingen naar Libanon fel veroordeeld. Moskou neemt het opportunistische standpunt in, dat het in het conflict tussen Israël en de Arabische staten het meest gebaat is bij de vriendschap der Arabieren. Rusland offert het kleine Israël op aan zijn streven om de sympathie van de Arabische wereld te verwerven. Nu de oude Brits-Franse invloedssfeer in het Midden-Oosten niet meer bestaat, en Amerika evenmin erg populair is in de Arabische wereld, zou de Sovjet-Unie het vacuum willen vullen.

ANTILLIAANS elftal uitbundig verwelkomd

Captain Edwin Dirksz toont hier de welverdiende trofee, die uit Havana werd meegebracht.

Oranjestad. — Onder overweldigende belangstelling keerde gisteren het Antilliaanse elftal, dat zo succesvol deelgenomen heeft aan de Caraibische en MiddenAmerikaanse kampioenschappen te Cuba, te Aruba terug. Om even over zes landde de gecharterde Convair op de Beatrix Luchthaven.

Nadat een delegatie — met Gezaghebber Beaujon en verscheidene gedeputeerden aan het hoofd, zich naar het platform hadden begeven kwam een groep Arubaanse schonen — de deelneemsters aan het Carnavalsconcours — de spelers een krans omleggen. Vervolgens werden de voetballers door de stad gereden.

De toer eindigde in het overvolle Wilhelminastadion. Hier werden de sub kampioenen aan de aanwezigen voorgesteld. Gezaghebber Beaujon sprak zijn grote tevredenheid uit over de behaalde resultaten en bracht een heildronk uit op het elftal. Het hoofd der delegatie, de Heer D. de Lange werd door sportkoningin Nilda Croes een tuil bloemen aangeboden. Vervolgens sprak de Heer Tico Kuiperi, Onder-voorzitter der A.S.U., die eveneens bijzonder in zijn schik was met de successen in Havana behaald. Tot slot voerde de heer De Lange als delegatie leider het woord. Niemand der spelers — aldus spreker — had een dergelijke ontvangst verwacht. Na de ontvangst in het Stadion begaven de spelers zich met vele anderen naar Club Caribe, waar de huldiging werd voortgezet.

Bovenstaande foto brengt de uitreiking van de medailles aan de eerste drie prijswinnaressen van de ski-race te Squaw Valley in beeld. Van links naar rechts: de Amerikaanse Penny Piton, die op dit nummer tweede werd; Heidi Biebl van Duitsland, die op het goud beslag legde, en Traud Hecher van Oostenrijk, die als derde eindigde. De uitreiking der medailles had plaats voor de zogeheten „Toren der Naties".

Grote belangstelling voor REAL MADRID tegen NICE

De wedstrijd Real Madrid — Nice in het kader voor de kwartfinales voor de Europa-beker, welke wedstrijd in Madrid heden zal worden gespeeld, belooft een van de drukst bezochte wedstrijden te worden. De honderdduizend plaatsen in het Bernabeu stadion in Madrid zullen allen bezet zijn, zo neemt men in voetbalkringen in Madrid aan. Dit is de tweede wedstrijd tussen beide clubs in de kwartfinales. De eerste wedstrijd werd door de Madrilenen verloren met 3-2. Real Madrid voelt er zich nu zeker van dat men zal winnen. De eer van Real Madrid staat op het spel, want sinds de aanvang van het toernooi voor de Europabeker heeft Real er steeds beslag op kunnen leggen. Dit is de vierde maal dat de beker de inzet van het toernooi vormt.

Toch zijn de onpartijdige waarnemers het er over eens dat Nice voor een verrassing kan zorgen. Nice heeft de faam de moeilijkste wedstrijden te kunnen winnen. Real heeft zich echter zorgvuldig voorbereid op deze voetbalontmoeting. In dit verband is de nederlaag van zondag van de kampioenspretendent in de Spaanse voetbalcompetitie niet geheel onbegrijpelijk.

„State of Maine" tegen „Viceroy"

Het baseball-team van de „State of Maine" zal morgenavond om acht uur in het Rifstadion een wedstrijd spelen tegen Viceroy. Naar men ons wist te vertellen bevinden er zich enkele goede baseballers onder de bemanning van het Amerikaanse schip. Het belooft dus een aantrekkelijke wedstrijd te zullen worden.

De Spaanse Voetbalcompetitie

Sevilla verslaat Real Madrid

Voorsprong van Europese kampioen thans slechts een punt

De voorsprong van Real Madrid op zijn naaste kampioenspretendent is na de wedstrijd van afgelopen zondag geslonken tot zegge en schijve slechts een punt. Real verloor van Sevilla, terwijl Barcelona de volle winst in de wacht sleepte. De hekkensluiter Las Palmas wist zowaar van Valladolid te winnen. De spanning blijft er in Spanje voorlopig nog in.

Hier volgen eerst de uitslagen:
Atletico de Bilbao — Zaragossa 3-1;
Oviedo — Real Sociedad 2-1;
Osasuna — Valencia 2-1;
Atletico de Madrid — Betis 6-1,
Sevilla — Real Madrid 4-1;
Elche — Español 1-0;
Barcelona — Granada 5-4;
Las Palmas — Valladolid 4-0.

Real Madrid speelde wel tactisch maar het ontbrak hen aan enthousiasme waardoor de ploeg van Sevilla verdiend kon winnen. Laatstgenoemde ploeg had steeds het initiatief in handen. Voor Valencia scoorden Pereda tweemaal en verder Zabay en Antonie. Di Stefano redde de eer voor zijn ploeg. Barcelona liet zich geen punt ontsnoepen door Granada, dat vier doeltreffers wist te plaatsen. Bij de rust stonden beide ploegen gelijk met 3-3. Na de rust brak Barcelona de weerstand van Granada, dat voor de rust gelijkwaardig speelde. Voor Barcelona scoorden Czibor en Verges beiden tweemaal en de Braziliaan Evaristo een keer. Bij de tegenpartij waren het Carranza tweemaal, Arsenio en Namoni.

Atletico de Madrid leverde een bijzondere prestatie door Betis met een 6-1 nederlaag naar huis te sturen. Ofschoon Betis gevaarlijk was domineerde Madrid over deze ploeg. Atletico speelde met diepte-passes en was over het algemeen snel. Vava scoorde driemaal en errichtte daarmee een hattrick terwijl Mendoza tweemaal doeltrof. De overblijvende goal kwam voor rekening van Feiro.

Voor Betis redde Isidoro de schamele eer.

Atletico de Bilbao won met 3-1 van Zaragossa, na met 1-0 bij de rust voor te hebben gestaan. Het doelpunt kwam van de voet van Marcaido.

Na de hervatting wist Murillo voor Zaragossa gelijk te maken. Atletico echter speelde vol élan verder waarbij Mauro en Magure scoorden.

De ranglijst ziet er nu als volgt uit.
1. Real Madrid 36 pnt.
2. Barcelona 45 pnt.
3. Atletico de Bilbao 31 pnt.
4. Betis 29 pnt.
5. Español, en Atl. de Madrid 27 pnt.
7. Valencia, Elche en Oviedo 24 pnt.
10. Valladolid 22 pnt.
11. Zaragossa 21 pnt.
12. Granada 19 pnt.
13. Real Sociedad 18 pnt.
14. Asasuna 5 pnt.
15. Las Palmas 10 pnt.

0—0—0

Botafogo heeft met 2—1 gewonnen van Mexicana in Mexico City. Mexicana was het vertegenwoordigend Mexicaans elftal. Bij de rust was de stand nog 0—0. De wedstrijd was bedoeld als oefenwedstrijd voor de Panamerikaanse voetbalkampioenschappen.

Om het C. P. N.-Wisselschild

In het C.P.N. wisselschildtoernooi vielen dezer dagen de volgende uitslagen:

Willemstad 2 — Don Bosco 2	3—4
C.P.N. 2 — Zeemacht 2	4—4
M.L.D. — Don Bosco 4	8—1
Zeemacht 1 — Willemstad 1	0—1
Willemstad 3 — Don Bosco 3	5—1

Standen:

A-KLASSE:

	gs	gw	gl	v.	p.	doelp. v.—t.
Willemstad 1	4	2	1	1	5	10—6
C.P.N. 1	3	0	3	0	3	6—6
Zeemacht 1	2	1	1	0	3	3—2
Don Bosco 1	3	0	1	2	1	3—8

B-KLASSE:

	gs	gw	gl	v.	p.	doelp. v.—t.
Willemstad 2	7	4	1	2	9	23-17
Zeemacht 2	7	3	2	2	8	26-18
C.P.N. 2	8	2	4	2	8	24-24
Asiento	5	2	2	1	6	15- 8
Don Bosco 2	7	1	3	2	5	12-22
H. M. Amstel	4	1	0	3	2	4-14

C-KLASSE:

	gs	gw	gl	v.	p.	doelp. v.—t.
Willemstad 3	6	5	1	0	11	30- 8
M.L.D.	6	4	0	2	8	27-18
Zeemacht 3	5	3	0	2	6	24-15
Zeemacht 4	6	2	0	4	4	16-17
D. Bosco 3	6	1	1	4	3	11-16
D. Bosco 4	4	0	0	4	0	7-41

TOPSCORERS:

A-KLASSE

	doelp.
Teunisse (Willemstad)	4
A. Erkelens (CPN)	3

B-KLASSE:

Eekhof (Zeemacht)	17
J. de Winter (Willemstad)	8

C-KLASSE:

Zaal (Willemstad)	9
Kremer (Zeemacht)	9
Lagerweg (Willemstad)	9

WERELDTOERNOOI VOETBAL

Volledige indeling der deelnemende landen

Het organiserend comité der wereldkampioenschappen voetbal in Chili heeft tijdens zijn vergadering in Bazel de indeling van de groepen, die zullen deelnemen aan de wereldkampioenschappen voetbal in Chili vastgesteld. Tevens werden als openings- en sluitingsdata vastgesteld 30 mei en 17 juni 1962. Aan de vergadering namen veel vertegenwoordigers van Rusland, Italië, Japan, België, Engeland, Schotland, Zweden, Chili en Nederlandse Antillen.

De indeling der landen is als volgt:
Europese en Aziatisch-Afrikaanse groep:
groep 1: Zweden, België en Zwitserland
groep 2: Frankrijk, Bulgarije en Finland
groep 3: West-Duitsland, Noord-Ierland en Griekenland
groep 4: Hongarije Nederland en Oost-Duitsland
groep 5: Rusland, Turkije en Noorwegen
groep 6: Engeland, Portugal en Luxemburg
groep 7: Italië, Roemenië en de winnaar van de competitie tussen Cyprus, Israël en Ethiopië
groep 8: Tsjechoslowakije, Schotland en Ierse Republiek
groep 9: Spanje, Wales en de winnaar van de Afrikaanse groep. (De Afrikaanse groep bestaat uit de landen: Egypte, Soedan, Tunis, Nigeria, Marokko en Ghana.)
groep 10: Joegoslavië, Polen en de winnaar van de Aziatische groep. (Deze groep bestaat uit: Japan, Zuid-Korea en Indonesië.)

De winnaars van deze tien Europese en Aziatisch-Afrikaanse groepen komen automatisch uit in de finalewedstrijden van Chili.

De Amerikaanse afdeling is verdeeld in de volgende groepen:
groep 1: Argentinië en Ecuador
groep 2: Uruguay en Bolivia
groep 3: Peru, Colombia en Paraguay
groep 4: Suriname, Honduras, Costa Rica en Guatemala
groep 5: Mexico, de Verenigde Staten en de Nederlandse Antillen.

De winnaars van de groepen vier en vijf komen uit tegen nummer twee van de derde groep. De nummers een van de eerste, tweede en derde groep komen direct voor de finales in aanmerking. Daarnaast nemen Brazilië en Chili aan de finale deel; Brazilië als wereldkampioen, Chili als organiserend land.

0—0—0

Carlos Hernandez en Davey Moore hebben een contract ondertekend voor 14 maart. De wedstrijd zal plaats hebben in Caracas. Indien de Venezolaan wint zal bij een volgend gevecht tussen beide boksers de wereldtitel op het spel staan.

BARBELL CLUB op Santa Maria opgericht

Op Santa Maria zit er vaart in. Zondag jl. werd daar aan de Winston Churchillweg de Santa Maria Barbell Club opgericht. Een der grootste stuwers voor deze nieuwe club de heer Johan Kalmez, voerde daarbij het woord, waarbij hij er bij de leden op aandrong te bewijzen, dat men op Santa Maria niet voor een kleintje vervaard is. Als leden werden geinstalleerd Eddy Stefania, W. I. Stefania, v.d. Baan, O. Martina en I. Williams.

Wereldrecord verbeterd

De Australische atlete Betty Cuthbert, die op de olympische spelen te Melbourne drie gouden medailles veroverde, heeft tijdens wedstrijden in Sydney het wereldrecord op de 60 meter verbeterd tot 7.2 sec. Het oude record stond met 7.3 sec. sinds 24 september 1933 op naam van de Poolse Stella Walasiewicz.

Mayor Leagues

Nog niet alle contracten getekend

Hieronder laten wij de lijst van spelers volgen die hun contracten voor het seizoen 1960 nog niet hebben getekend. De lijst is afkomstig van het Franse Persbureau A.F.P.:

American League

Chicago: Dick Donovan, Turk Lown, Orestes Minoso, Jim Landis en Billy Goodman;

Yankees: Mickey Mantle, Roger Maris, Ryne Duren, Hector Lopez;

Cleveland: Rocky Colavito;
Detroit: Harvey Kuenn, Charley Maxwell, Frank Lary, Red Wilson;

Kansas City: Ned Carver;
Baltimore: Gene Woodling, Willie Tasby, Albie Pearson, Billy Klaus;
Boston: Sammy White, Gary Geiger;
Washington: Jim Lemon, Bob Allison, Pedro Ramos, Hal Griggs.

National League:

Milwaukee: Lew Burdette, Johnny Logan, Joe Adock, Wes Covington;

San Francisco: Raul Sanchez, Elio Chacon;
Philadelphia: Dave Philley, Ted Lepcio.

CAROL HEISS hield zich aan belofte

De Noord Amerikaanse Carol Heiss heeft aan haar overwinningen de enige nog ontbrekende lauwertak toegevoegd: de gouden plak van de Olympische Winterspelen in Squaw Valley. Zij verklaarde aan de verslaggevers alvorens die vetrokken uit de plaats waar de spelen zondag werden besloten, dat zij het behalen van de gouden plak als een verplichting had gevoeld aan haar moeder die in 1956 overleed en die haar voor het stervensuur had toegefluisterd: „Behaal die plak, voor mij, mijn kind". Carol heeft dit dan ook gedaan....

